

*Cristina ANDREESCU**

Sinteza jurisprudenței CNCD. Criteriul de gen – anii 2008-2011

Hotărârea nr. 412 din 17.10.2011

Dosar nr.: 297/2011/ Petiția nr.: 4846/18.08.2011 **Petent:** Organizația de Femei a Partidului Democrat Liberal, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Asociația Ordinul Profesional al Polițiștilor din România **Reclamat:** I.S.

Obiect: Afirmatii cu caracter discriminatoriu la adresa femeilor din cadrul Poliției Române

Fapte: Petenții consideră că reclamatul face o afirmație discriminatorie la adresa femeilor din cadrul Poliției Române prin afirmația: „Femeia polițist, după ce a născut doi copii, poate sta patru ani sau chiar să își prelungească Concediul Maternal la cinci ani. În tot acest răgaz, posturile lor rămân libere, nimeni nu poate fi repartizat pe postul respectiv”. Potrivit Legii nr. 202/2002 privind egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați, maternitatea nu constituie un motiv de discriminare pentru selecția candidatelor la angajare. Afirmatiile chestorului I.S. reprezintă o încălcare gravă a drepturilor constituționale la egalitate de șanse, la muncă și la educație. Petenții solicită constatarea faptei de discriminare pe criteriul de gen săvârșită de chestorul I.S.

Reclamatul susține că afirmațiile făcute în conferința de presă au fost interpretate eronat și au fost scoase din context, întrucât acestea nu sunt nici pe departe discriminatorii și nici nu pune femeia într-o lumină nefavorabilă. Reclamatul susține că a făcut niște afirmații referitoare la posibilitatea ca pe viitor instituțiile de învățământ ale Poliției Române să introducă un număr de locuri prestabilite pentru femei și, respectiv, bărbați, în funcție de necesitățile sistemului de ordine publică. Afirmatia a fost făcută pe fondul unei analize a situației din IPJ Vâlcea din care a rezultat că femeile care termină specializarea ordine publică nu doresc să își desfășoare activitatea în domeniul de asigurare a ordinii publice, solicitând mutarea în structurile neoperative ale politiei (Serviciul Cabinet-Secretariat, Compartimentul Juridic, Serviciul Logistic). Ori de câte ori a avut posibilitatea de a le aproba solicitările a făcut-o, însă în prezent s-a confruntat cu situația în care în structura de ordine publică nu a putut asigura suficient personal, întrucât foarte multe dintre femeile polițist nu își doresc să lucreze în această structură, mai ales în mediul rural. Ca urmare, reclamatul a analizat alte instituții asemănătoare (Administrația Națională a Penitenciarelor, instituții din MAPN) unde există la admitere locuri limitate pentru femei și bărbați și apreciază că și instituțiile de învățământ ale Poliției Române ar avea nevoie de o asemenea limitare, în special pentru structura de ordine publică. Reclamatul apreciază că afirmațiile nu constituie fapte de discriminare,

* *Doctorandă, Facultatea de Științe Politice, SNSPA*

Email: landofcy@gmail.com

Manuscris primit la 24 iunie 2017

deoarece ele sunt justificate conform legislației europene și naționale, care permite ca în anumite domenii să fie stabilite condiții de recrutare conforme cu natura activităților ce urmează a fi desfășurate. Reclamatul pune în vedere faptul că există un punct de vedere al CNCJ, la solicitarea MAPN, care susține faptul că limitarea locurilor destinate femeilor în instituțiile de învățământ ale anumitor structuri nu constituie discriminare. Cu privire la afirmația că „femeile vin, stau puțin, fac un copil și apoi intră în concediu” a fost făcută pentru a justifica pentru presă insuficiența de personal pentru o activitate optimă, și nicidecum că acestea ar trebui excluse din sistem, făcută pe fondul raportărilor subordonaților care au informat că ori de câte ori o femeie intră în concediu de creștere copil, aceștia trebuia să îi preia toată activitatea și astfel nu își mai pot exercita activitatea în bune condiții. Reclamatul susține că aspectele prezentate în cadrul conferinței de presă au fost doar simple constatări ale unei situații de fapt la nivel local.

Motivare: Colegiul Director constată că afirmațiile ce privesc propunerea de a se avea în vedere, pe viitor, limitarea numărului de femei la admiterea în instituțiile de învățământ din cadrul poliției române se încadrează în limitele libertății de exprimare, în sensul în care reclamatul face anumite afirmații bazate pe constatări personale la nivelul IPJ Vâlcea, în baza cărora discută o problemă de interes general – lipsa resursei umane din cadrul IPJ Vâlcea, cauze, efecte și posibilități de ameliorare a acesteia. Pe de altă parte, Colegiul constată că afirmațiile ce privesc faptul că femeile nasc doi copii și intră în concediu maternal pentru 4 sau 5 ani constituie faptă de hărțuire, în sensul în care suntem în prezența unor afirmații ce depășesc limitele libertății de exprimare, prin aceea că sunt de natură a aduce grave atingeri dreptului la demnitate al persoanelor de sex feminin, prin reținerea ca și cauză directă a lipsei de personal din cadrul IPJ a faptului că femeile intră des în concediu, iar bărbații trebuie să le preia atribuțiile. Astfel suntem în prezența unei afirmații bazate pe criteriul sexului, ce are ca efect crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv.

Opinie concurentă exprimată de Cazacu Ioana Liana, Haller István, Jura Cristian și Vlaș Claudia Sorina privind încadrarea juridică a faptei:

Afirmațiile reclamatului care fac obiectul petiției reprezintă o deosebire pe bază de gen care are ca efect restrângerea, în condiții de egalitate, a dreptului la demnitate. Afirmațiile reclamatului reprezintă un comportament manifestat în public care vizează atingerea demnității femeilor, totodată creează o atmosferă ostilă, degradantă îndreptată împotriva acestora. Exercițarea libertății de exprimare comportă obligații și responsabilități, iar în societățile democratice trebuie să se sancționeze orice formă de expresii care diseminează, incită, promovează sau justifică ura bazată pe intoleranță. În principal, o declarație este protejată dacă nu ofensează gratuit, ci contribuie la orice formă de dezbateră publică capabilă de a duce la un progres al relațiilor umane. Declarația care face obiectul petiției nu are un astfel de caracter. În concluzie, considerăm că fapta prezentată în petiție reprezintă discriminare.

Opinie unanimă privind sancționarea faptei: Discriminarea prezentată de petent afectează un grup de persoane (femeile), ceea ce trebuie sancționat mai sever. Directivele Uniunii Europene și jurisprudența Curții Europene de Justiție solicită statelor membre ale Uniunii Europene aplicarea de sancțiuni efective, proporționale și descurajante. Neaplicarea unei amenzi contravenționale nu se poate considera a fi o sancțiune efectivă și descurajantă. Faptele au fost comise de o persoană cu o funcție importantă în România, ceea ce accentuează gravitatea faptei.

Hotărârea Colegiului Director luată cu 6 voturi pentru și o abținere (Asztalos Csaba Ferenc):

1. Faptele sesizate constituie discriminare potrivit art. 2 alin. (5) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
2. Se sancționează partea reclamată cu amendă în cuantum de 1000 lei, potrivit O.G. nr. 137/2000 , republicată;
3. Clasarea dosarului.

Hotărârea nr. 391 din 50.10.2011

Dosar nr.: 82/2011/ Petiția nr.: 1.227/18.02.2011 **Petent:** I.D.G **Reclamat:** D.-R.V., director de vânzări în cadrul S.C. ARCELORMITTAL CONSTRUCTION România S.R.L.; S.C. ARCELORMITTAL CONSTRUCTION România S.R.L.

Obiect: tratament ostil, discriminatoriu la locul de muncă, hărțuire

Fapte: Petenta susține că din momentul în care a devenit angajata societății reclamate s-a confruntat cu o atitudine ostilă din partea primului reclamat manifestată prin acte de discriminare, agresivitate, amenințări, intimidări, abuz de funcție, limbaj trivial, presiuni, fără a se lua nicio măsură de către conducerea societății. Ulterior, petenta a fost concediată și forțată să vină la serviciu după data încetării contractului; când încă era angajată a firmei primul reclamat i-a restricționat accesul în incinta societății, accesul la telefonul de serviciu și la propriul calculator, a fost exclusă de pe condica de prezență pe motiv că ar fi fost absentă, deși există martori care pot confirma că a fost prezentă. Petenta consideră că a fost hărțuită de către reclamat și prin faptul că era filmată și fotografiată de acesta, aducându-i-se acuze, precum că ar fotocopia documente interne în interes personal. Petenta susține că a fost forțată de către colaboratorul firmei pe Resurse Umane să citească și să semneze un document fără a i se spune ce reprezintă acel document, fiind amenințată cu sancțiune disciplinară. Petenta atașează raportul dlui C.C. care demonstrează, în opinia sa, comportamentul violent și neprofesionist al reclamatului. Petenta precizează că: deși primul reclamat nu a semnat personal documentele prin care petenta a fost concediată, acesta a contribuit în mod indirect la luarea acestei măsuri, întrucât informațiile în baza cărora conducerea companiei a apreciat că este necesară concedierea petentei au fost prezentate distorsionat și cu rea-credință de către reclamat, în ciuda faptului că nu au existat legături de serviciu între aceștia; până la momentul formulării apărării, petenta susține că nu a primit din partea companiei decizia de concediere pentru a o putea contesta, iar comunicarea corespondenței din partea companiei prin executor judecătoresc a fost abuzivă și nenecesară, din moment ce și-a manifestat mereu disponibilitatea de a primi notificările companiei sub semnătură; prin gesturi și cuvinte reclamatul a încercat să o intimideze în repetate rânduri, martori fiind dna C.D., dl N.I. și dl G.M.; controlul efectuat de autoritățile de inspecție a muncii a găsit neregularități, societatea reclamată fiind amendată.

Primul reclamat precizează că petenta nu a fost niciodată subordonată sa, astfel că nu a semnat niciun document cu privire la concedierea sau preavizul petentei. În urma multiplelor reclamații au avut loc mai multe controale din partea ITM Ilfov, interne și externe, controale

prin care nu au fost constatate abateri față de legislația în vigoare și nici acțiuni cu caracter discriminatoriu. Reclamatul arată că susținerile petentei conform cărora nu a fost lăsată să beneficieze de totalitatea perioadei de preaviz sau că i-a fost restricționat accesul în incinta societății vin în contradicție cu o altă afirmație a petentei, și anume că aceasta ar fi fost forțată să vină la serviciu după terminarea perioadei preavizului. În condițiile în care petenta nu a reușit să-și probeze propriile afirmații, reclamatul consideră că nu este în poziția de a se apăra, cu atât mai mult cu cât chiar prin propriile afirmații, petenta a emis supoziții contradictorii. De asemenea, reclamatul susține că pe toată perioada de 14 ani cât a ocupat funcția de director de vânzări nu a avut niciun fel de conflict de natură discriminatorie cu niciun coleg.

Motivare: Colegiul Director arată că în cazul petentei nu s-a putut identifica legătura de cauzalitate dintre criteriul identificat de către petentă și tratamentul diferențiat, pentru ca, în aceste condiții, tratamentul să poată fi considerat discriminatoriu.

Hotărârea Colegiului Director luată cu unanimitate de voturi:

1. Nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, în conformitate cu art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000, republicată;
2. Clasarea dosarului.

Hotărârea nr. 325 din 03.08.2011

Dosar nr.: 191/2011/ Petiția nr.: 411/03.06.2011 Petent: C.E.-A. Reclamat: D.B.

Obiect: fapte de discriminare săvârșite prin adresa transmisă de către reclamat angajatorului petentei, adresă prin care partea reclamată face declarații care aduc atingere demnității umane a petentei prin crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant și ofensator. Criteriul de discriminare este cel de gen, respectiv cel de categorie socială (femeie divorțată).

Fapte: Petenta arată că în timpul procesului de divorț și de încredințare a copilului în care era implicată reclamatul, președinte al Alianței Antidiscriminare a Tuturor Tăticilor (T.A.T.A.), a intervenit în favoarea fostului său soț, oferind susținere acestuia în procesul de încredințare a copilului. În acest context, reclamatul a trimis o scrisoare angajatorului petentei prin care solicită ca acesta să transmită o adresă instanței de judecată prin care să facă dovada încetării colaborării cu petenta, în caz contrar reclamatul urmând a informa opinia publică română și franceză cu privire la corupția legată de companie și contractele de colaborare. În scrisoare reclamatul o caracterizează pe petentă ca având un comportament intolerabil, arată că este implicată într-un scandal media și din această cauză reclamatul apreciază că petenta este evident o persoană „bețivă, cu un comportament sexual aberant, pe scurt o curvă etc.”. Reclamatul își justifică cererea de încetare a contractului de colaborare a angajatorului petentei prin următorul motiv: „ne interesăm asupra unui fapt care considerăm că este datoria noastră și anume pedepsirea unei mame depravate, a unei persoane imorale care consideră că poate distruge sufletele unor copii, ale unor tați, ale unor bunici, lăudându-se că deține mulți bani, murdari și pe care nu îi merită”. Petenta califică fapta sesizată ca fiind o parte a unei campanii de hărțuire care are ca scop denigrarea sa profesională, parentală și condiția sa

socială de femeie divorțată. Petenta arată că prin fapta reclamată i s-a adus o gravă atingere demnității. Petenta declară că, având în vedere funcția pe care o deține și numărul mare de persoane pe care le coordonează și cu care interacționează, presupusele fapte de discriminare ale petentului au ajuns să fie cunoscute atât de majoritatea angajaților/colaboratorilor care își desfășoară activitatea în domeniu, cât și de partenerii de afaceri cu care petenta intră în contact zi de zi, atât la nivel național cât și la nivel internațional, fapt care i-a adus atingere autorității sale profesionale și deontologice. Petenta solicită constatarea și sancționarea faptei de discriminare.

Reclamatul arată că singurul demers al său și al Alianței T.A.T.A. care a vizat-o pe petentă a fost elaborarea și eliberarea unei caracterizări a fostului soț al petentei, la solicitarea acestuia, pentru a fi depusă într-un dosar de divorț și de încredințare a copilului minor, proces în care parte este petenta.

Motivare: Colegiul Director analizează faptele sesizate doar sub aspectul unei fapte de discriminare săvârșite prin hărțuire, criteriul de discriminare fiind cel de gen, respectiv cel de femeie în proces de divorț/divorțată. Colegiul Director arată că orice alt aspect al faptei sesizate ce poate să întrunească elementele constitutive ale unei infracțiuni prevăzute de legea penală (insultă, calomnie etc.) nu sunt luate în analiză. Colegiul Director apreciază că fapta reclamatului de a se adresa angajatorului petentei pentru a solicita întreruperea raportului de colaborare și comunicarea acestui fapt instanței de judecată investite cu soluționarea procesului de divorț/încredințare a copilului minor se constituie într-o faptă de hărțuire; solicitarea încetării colaborării angajatorului cu petenta cu scopul vădit de a afecta accesul la un loc de muncă al petentei, accesul la un venit, cu consecințe directe asupra soluției date de instanța de judecată în procesul în care este implicată creează o atmosferă, un cadru intimidant, ostil și degradant petentei. Caracterizarea de către reclamat a petentei ca fiind „în mod evident o persoană bețivă, cu un comportament sexual aberant, pe scurt o curvă etc.”, calificarea petentei ca fiind „o mamă depravată, o persoană imorală, care distruge sufletele unor copii, ale unor tați, ale unor bunici” sunt fapte ce creează un cadru intimidant, ostil și degradant petentei. Colegiul reține că fapta de hărțuire se întemeiază pe criteriul de gen, respectiv pe situația petentei de femeie care se află într-un proces de divorț/încredințare copil minor. Colegiul consideră că reclamatul, care are și calitatea unei organizații non-profit care luptă pentru drepturile taților divorțați, prin fapta reclamată a depășit limitele unei astfel de activități. Hărțuirea petentei în raportul acesteia cu angajatorul constituie o faptă gravă de discriminare, care afectează demnitatea petentei în societate. Solicitarea reclamatului de a înceta colaborarea cu petenta pe considerente de viață privată are efecte foarte grave asupra demnității umane a petentei și asupra poziției sociale a acesteia. Reclamatul, în demersul său de susținere a taților, nu are dreptul să discrimineze prin hărțuire mamele care se află într-un proces de divorț.

Hotărârea Colegiului Director luată cu unanimitate de voturi:

1. Faptele sesizate constituie discriminare prin hărțuire, potrivit art. 2 alin. (5) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

2. Sancționarea cu amendă contravențională în cuantum de 400 RON, potrivit art. 2 alin. (5) coroborat cu art. 26 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000, a reclamatului D.B., cu domiciliul pentru comunicarea actelor de procedură în București, str. Istriei, nr. 30, bl. 41, sc. 1, ap. 32, sector 3.

Hotărârea nr. 261 din 29.06.2011

Dosar nr.: 1A/2011/ **Petiția nr.:** 824/02.05.2011 **Potent:** Autosesizare **Reclamat:** G.B.

Obiect: afirmații cu caracter discriminatoriu care lezează demnitatea persoanelor de gen feminin

Fapte: Consiliul Național al Audiovizualului a analizat reclamația CNCD și a decis să sancționeze postul Antena 2 cu somație publică pentru încălcarea prevederilor privind protecția demnității umane, întrucât în cadrul unei emisiuni „Agentul VIP” din 27 aprilie 2011 moderatorul a permis unuia dintre invitați să denigreze și să discrimineze femeile, la adresa cărora a folosit un limbaj injurios.

Motivare: Privind existența unei prevederi legale care să reglementeze ingerința statului în exercitarea dreptului la libertatea de exprimare este îndeplinită de art. 2 alin. (1) și art. 15 din O.G. nr. 137/2000, republicată, și de art. 1 alin. (3) din Constituția României. Colegiul Director apreciază că textele normative în cauză sunt previzibile și accesibile, că protejează o valoare fundamentală într-o societate democratică și sunt noțiuni care au și un caracter abstract. Scopul legitim urmărit este protecția demnității umane a femeilor; egalitatea de șanse și respectarea demnității umane a femeilor este un scop legitim urmărit de stat în condițiile în care este de notorietate condiția dificilă a femeii în societatea din România (a se vedea statisticile privind violența în familie, egalitatea de șanse în câmpul muncii etc.). Colegiul reține că declarațiile reclamatului de genul „...aș vrea să-i spun așa, ca să-i intre bine în cap și la toate femeile, nu sunt adeptul înșelării, să înșeli... sunt adeptul să fii un om fidel... și țineți minte lucrurile astea, bărbatul care înșală este șmecher, iar femeia care înșală este curvă” – aduc atingere gravă demnității umane a femeilor, cauzează acestora un sentiment de inferioritate, de natură a le umili și a le înjosi. Din respect pentru femei nu mai reluăm și celelalte declarații de acest gen. Măsura constatării și sancționării unui astfel de comportament este necesară într-o societate democratică în care demnitatea umană este garantată. Demnitatea umană este un element important în respectul de sine al oricărui cetățean. Măsura este proporțională cu scopul urmărit, astfel constatarea contravenției și aplicarea unei sancțiuni sunt proporționale cu necesitatea protecției demnității umane a femeilor din România. Gravitatea faptei rezultă și din calitatea reclamatului, de europarlamentar. Funcția de demnitate publică, de formator de opinie obligă persoana cu acest statut să dea dovadă de o responsabilitate sporită când se exprimă în public pe diferite subiecte. Persoanele cu funcții publice, formatorii de opinie prin declarații influențează comportamente în societate.

Hotărârea Colegiului Director luată cu 5 voturi pentru și 1 împotriva:

1. Fapta constituie discriminare în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) coroborate cu art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările ulterioare, republicată;

2. Potrivit art. 26 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000, republicată, se sancționează reclamatul cu amendă în sumă de 2000 lei;

3. Clasarea dosarului.

Hotărârea nr. 154 din 18.04.2011**Dosar nr.: 53/2011/ Petiția nr.: 994/10.02.2011 Petent: C.A.P. Reclamat: F.T.****Obiect:** remarci, descrieri referitoare la persoanele de gen feminin „din mass-media și nu numai”

Fapte: Petenta susține că reclamantul a făcut o declarație în care aduce grave prejudicii de imagine doamnelor și domnișoarelor care lucrează în mass-media și în ultimă instanță femeii în general. Petenta consideră că remarcă petentului cu privire la obligarea moderatorilor și comentatorilor politici de a se supune examinării psihice înainte de intrarea într-o emisiune, cu specificarea referitoare în mod expres la „femeile din mass-media”, este mai mult decât misogină, discriminatorie și defăimătoare. În sprijinul celor afirmate, petenta comunică Colegiului un punct de vedere al Direcției Egalității de Șanse între Femei și Bărbați – Politici Publice și Comunicare din cadrul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, potrivit căruia afirmațiile ar dezavantaja, defavoriza și marginaliza femeia în societate. Petenta susține că declarațiile pârâtului sunt un act discriminator la adresa femeilor, deoarece din categoria profesională a moderatorilor TV și a comentatorilor politici petentul a singularizat femeile ca fiind „genul care au nevoie de examen psihologic”. Ca urmare a acestor declarații reclamata consideră că din cauza calificării de specialitate a reclamatului (psihiatru) opinia lui poate fi considerată la nivel de percepție publică ca una avizată, de specialitate, existând riscul unei stereotipii de gen. O astfel de atitudine, în opinia petentei, „fiind de condamnat, cu atât mai mult cu cât ea transmite idei preconcepute nesusținute de date științifice”. Declarațiile în cauză, în opinia petentei, „trec granița sexismului și a discriminării incitând și la violență, prin faptul că justifică un comportament agresiv acela al (aruncării televizoarelor pe geam prin simpla prezență la radio sau TV a unor moderatoare femei). Concluzionând cele afirmate de către partea reclamată, petenta este de opinie că „stereotipurile sexiste au un scop discriminatoriu și caută să mențină bărbații și femeile în rolurile tradiționale conferite de societate și, specific în cazul femeilor, să le mențină în poziție de inferioritate. Mai mult, lupta împotriva stereotipurilor sexiste trebuie văzută ca parte a luptei împotriva discriminării, astfel de atitudini pot influența tânăra generație mai ales tinerele fete, care vor fi determinate să rămână departe de viața publică”.

Reclamatul, prin apărător, consideră că prin declarațiile făcute a dorit să se înțeleagă că nu doar femeile din mass-media trebuie să facă obiectul acestei legi, ci persoanele de genul feminin alături de toți ceilalți jurnaliști. Reclamatul susține că referirea la o lege care ar presupune un examen psihologic prealabil al moderatorilor de televiziune și al comentatorilor politici nu sugerează că aceste persoane ar fi bolnave mintal. Prin urmare, concluzia utilității eventuale a unei asemenea legi nu poate fi asimilată în niciun mod cu o atingere adusă demnității persoanei. Reclamatul consideră că nu discriminează, blamează or înjosește breasla jurnaliștilor sau a unui grup din cadrul acestei bresle, ci își exprimă o părere personală că în emisiuni se spun lucruri neadevărate, care irită anumite persoane. Acestea fiind convingeri personale ale reclamatului, ele sunt protejate de libertatea de exprimare, chiar dacă ar fi greșite. Apărătorul reclamatului arată că afirmațiile incriminate pot constitui o atingere adusă demnității unui grup câtă vreme măsura propusă este una legală și nicidecum arbitrară, iar examenul psihiatric nu este o acțiune agresivă, degradantă ci, dimpotrivă, o măsură preventivă ori curativă. Menționarea moderatoarelor de televiziune și/sau radio este legată de faptul că

femeile sunt mai numeroase în rândurile moderatorilor, ieșind prin aceasta mai mult în evidență. În ceea ce privește afirmația petentei potrivit căreia reclamatul face parte din categoria persoanelor publice, apărătorul susține că reclamatul nu este o persoană investită cu vreo autoritate publică, de natură să-i permită promovarea, impunerea sau adoptarea unei asemenea legi, deși ar avea dreptul constituțional să încerce să o inițieze. În concluzie, reclamatul consideră că nu există faptă, vinovăție și nici text de lege care să antreneze răspunderea contravențională a reclamatului, motiv pentru care solicită respingerea sesizării ca neîntemeiată.

Motivare: Colegiul Director reține că în cazul autorului, care este de specialitate medic psihiatru și își exprimă ideile și opiniile cu privire la aspecte ce țin de capacitatea pregătirii profesionale a genului feminin marja de apreciere este întinsă și protecția libertății de exprimare este restrânsă. Colegiul consideră că afirmațiile și justificările lasă loc de interpretare, situându-se la limita dintre interferența libertății de exprimare și a dreptului la demnitate umană a persoanelor de gen feminin. Întrebarea care se pune este în ce măsură asocierea stereotipă a genului feminin cu nepregătirea profesională și intelectuală și necesitatea unei expertize psihiatrice a acestora ar putea avea un factor benefic pentru societate. Colegiul este de opinie că materialul publicat, sub aspectul efectului creat, poate conduce la atingerea dreptului la demnitate al persoanelor care sunt de genul feminin și lucrează și în mass-media. Colegiul este de opinie că nu se poate reține că scopul urmărit prin materialul publicat a fost acela de a aduce atingere demnității persoanelor aparținând genului feminin, dar hărțuirea ca formă de discriminare cuprinde și acele comportamente care, chiar și neintenționat, creează un cadru definit ca „intimidant, ostil, degradant ori ofensiv”.

Opinia concurentă exprimată de Haller István: în completarea opiniei majoritare H.I. dorește să arate că, în opinia sa, s-a adus o atingere și a dreptului la demnitate. Afirmația care face obiectul petiției reprezintă un comportament manifestat în public (prin intermediul unui post de televiziune) care vizează crearea unei atmosfere degradante, umilitoare îndreptate împotriva unui grup de persoane (femeile în general, pe criteriul de gen și moderatoarele în special, pe criteriul de gen și criteriul socio-profesional).

Hotărârea Colegiului Director luată cu unanimitate de voturi:

1. Aspectele prezentate în petiție privind declarația părții reclamate pe site-ul www.inpolitics.ro intră sub incidența prevederilor art. 2 alin. (5) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
2. Sancționarea părții reclamate F.T. cu avertisment, potrivit art. 2 alin. (2) și art. 26 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000, republicată;
3. Clasarea dosarului.

Hotărârea nr. 153 din 18.04.2011

Dosar nr.: 181/2011/ Petiția nr.: 3721/11.05.2010 **Petent:** B.D., președinte Alianța Anti-discriminare a Tuturor Tăticilor (T.A.T.A.) **Reclamat:** Spitalul de Pediatrie Bacău

Obiect: permiterea doar mamelor, nu și taților, de a se interna alături de copilul minor în spital

Fapte: Petentul arată că a accesat pagina web a reclamatului unde, la CONDIȚIILE DE INTERNARE, este menționată „adeverință salariat pentru mame însoțitoare”. Petentul anexează petiției poza rubricii „condițiile de internare”. Petentul mai afirmă că personalul de la camera de gardă comunică ferm că tații nu își pot însoți copiii decât în cazuri excepționale și doar dacă există disponibile rezerve libere; aceștia sunt îndrumați să găsească o femeie (mamă, altă rudă, bună, vecină etc.) pentru a sta cu copilul în spital. Petentul afirmă că dovada plângerii o face cu declarațiile martorilor, înregistrări și înscrișuri, dar nu a depus la dosar probele menționate.

Motivare: Colegiul Director reține că sintagma „mame însoțitoare” prezentată pe site-ul părții reclamate are un caracter discriminatoriu. Faptul că reclamatul a postat pe site-ul spitalului condiția de a prezenta „adeverință de salariat pentru mame însoțitoare” este de natură a permite reținerea unei prezumții simple pe criteriul de gen/sex, ca atare sarcina probei se transferă către reclamat, care trebuie să arate că tratamentul imputat este justificat obiectiv. Colegiul Director reține faptul că sintagma „mame însoțitoare” prezentată pe site-ul părții reclamate prezumă faptul că numai mamele se pot interna cu copilul bolnav, iar prezumția nu a fost răsturnată prin mijloace de probă din care să rezulte că și părinții de sex masculin au fost internați în spital. Colegiul Director s-a pronunțat asupra unei spețe similare și prin Hotărârea nr. 183 din 19.07.2010.

Opinia separată exprimată de Haller István privind sancționarea faptei de discriminare:

Recomandarea nu reprezintă o sancțiune; O.G. nr. 137/2000 prevede sancționarea faptelor de discriminare cu amendă contravențională, iar O.G. nr. 2/2001 prevede că dacă o faptă contravențională are o gravitate redusă se aplică avertismentul; nicio lege nu prevede posibilitatea de a nu aplica nicio sancțiune pentru o faptă contravențională. În cauză discriminarea vizează un grup de persoane, ceea ce trebuie sancționat mai sever. Directivele UE și deciziile Curții Europene de Justiție solicită statelor membre UE aplicarea de sancțiuni efective, proporționale și descurajante, iar neaplicarea unei amenzi contravenționale nu respectă această cerință; proporționalitatea se poate asigura prin acordarea graduală a amenzii, în funcție de gravitatea faptei. H.I. consideră că prezența unui părinte sau a unei rude apropiate în spital lângă copilul bolnav este extrem de importantă, indiferent de sexul acestei persoane, iar uneori o persoană de gen feminin nu este disponibilă; în aceste situații lipsa unui însoțitor poate afecta grav psihicul și sănătatea copilului internat. În concluzie, consideră că fapta de discriminare trebuie sancționată cu amendă contravențională sau avertisment.

Hotărârea Colegiului Director luată cu 7 voturi pentru și 1 împotrivă:

1. Faptele semnalate de petent au un caracter discriminatoriu, potrivit art. 2 alin. (1) și art. 20 alin. (6) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

2. Recomandă părții reclamate să depună diligențe în vederea asigurării prevenirii și preîntâmpinării situațiilor ce pot pune în discuție principiul egalității în asigurarea serviciilor medicale și a serviciilor de cazare a însoțitorilor copiilor bolnavi în vârstă de până la 3 ani;

3. Clasarea dosarului.

Hotărârea nr. 96 din 16.03.2011

Dosar nr.: 367/2011/ Petiția nr.: 890/06.10.2010 **Potent:** P.M. **Reclamat:** S.C. Madoviproduct S.R.L. Bârlad

Obiect: desfacerea contractului individual de muncă pentru că este femeie

Fapte: Petenta susține că a fost tratată diferențiat față de colegii săi de sex masculin, ea fiind singura femeie angajată. Petenta menționează că a avut parte de multiple violențe și agresări, atât din partea colegilor cât și din partea angajatorului. Petenta a încercat să își apere drepturile, ceea ce a dus la desfacerea contractului individual de muncă pentru abateri disciplinare, petenta nefiind primită la locul de muncă începând cu 2 zile înainte de data deciziei. Petenta menționează că a încercat procedura de soluționare amiabilă fără rezultat, și nu a primit răspuns la demersurile sale de a înțelege motivele îndepărtării din societate. S-a adresat tribunalului, dar cererea a fost respinsă pe motiv de tardivitate. Petenta consideră că nu a fost respectată procedura pentru desfacerea contractului de muncă disciplinar. Cât privește tardivitatea, petenta consideră că este victima unor infracțiuni în formă continuată și că este victima unui concurs de infracțiuni; roagă Consiliul să ia în considerare întreruperea prescripției între momentul când s-a adresat poliției și momentul când aceasta a răspuns sesizării.

Motivare: Colegiul Director reține că petenta face referire la desfacerea contractului individual de muncă și petenta a depășit termenul de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei, în care putea sesiza Consiliul.

Hotărârea Colegiului Director luată cu unanimitate de voturi:

1. Admiterea excepției tardivității introducerii cererii;
2. Clasarea dosarului.

Hotărârea nr. 48 din 09.02.2011

Dosar nr.: 183/2010/ Petiția nr.: 3723/11.05.2010 **Petent:** Alianța Antidiscriminare a Tuturor Tăticilor, reprezentată de domnul B.D. **Reclamat:** Spitalul Județean de Urgență Baia Mare

Obiect: petentul consideră discriminatoriu faptul că, potrivit unui anunț de pe site-ul Spitalului Județean de Urgență Baia Mare, se permite doar mamei să-și însoțească copiii internați

Fapte: Petentul, prin petiția adresată CNCD arată că a verificat dacă regulamentele Spitalului Județean de Urgență Baia Mare permit doar mamei să-și însoțească copiii internați. Petentul semnalează că reclamatul ignoră apelul organizației de a nu mai discrimina tații și încalcă flagrant legislația în vigoare. Spitalul a comunicat că tații nu își pot însoți copiii decât în cazuri excepționale și doar dacă există disponibile niște rezerve libere. Tații sunt îndrumați să găsească o femeie (mamă, altă rudă, bonă, vecină etc.) pentru a sta cu copilul în spital, fiind însă preferată mama. Pe site-ul spitalului, chiar în prezentarea Secției Pediatrie se menționează: „Secția Pediatrie (...) dispune de 90 de paturi pentru copii și de 20 de paturi pentru mamele ce însoțesc copiii”. Petentul solicită CNCD să soluționeze cu promptitudine plângerea formulată pentru a determina toate spitalele din România să renunțe la măsurile discriminatorii adoptate împotriva tăticilor.

Reclamatul ridică excepția lipsei calității procesuale active a petentului. Partea reclamată consideră că formularea „20 de paturi pentru mamele ce însoțesc copiii” nu poate fi considerată discriminare sau ordin la discriminare, sintagma nefiind echivalentă cu excluderea taților din această categorie, mai ales că numărul de paturi aprobat prin Ordin al Ministrului este pentru categoria „însoțitori”, indiferent de sexul acestora. Totodată, prezența ca „însoțitor” nu echivalează cu acordarea asistenței medicale, ci este echivalentul unor servicii hoteliere. Reclamatul afirmă că după constituirea dosarului la CNCD pe site-ul Spitalului Județean de Urgență Baia Mare termenul de „mame” a fost înlocuit cu cel de „însoțitori”.

Motivare: Având în vedere faptul că petentul este președintele unei organizații neguvernamentale și reprezintă interesele părinților de sex masculin în raport de cele ale mamei, Colegiul Director respinge excepția invocată de partea reclamată, în sensul că petentul are calitate procesuală activă în cauză. Colegiul Director reține că anunțul de pe site a fost modificat, înlocuindu-se termenul de „mame” cu cel de „însoțitori”. Colegiul s-a pronunțat asupra unei spețe similare prin Hotărârea nr. 183 din 19.07.2010. Ceea ce interesează din punctul de vedere al principiului nediscriminării este că serviciile hoteliere standard în spital sunt disponibile și acoperite pentru „însoțitori”, fără a se induce distincții, reglementările în materie neoperând diferențieri între însoțitorul de sex masculin și însoțitorul de sex feminin. Faptul că reclamatul a postat pe site disponibilul de paturi, din care 20 sunt pentru mame permite reținerea unei prezumții simple pe criteriul de gen/sex, ca atare sarcina probei se transferă către partea reclamată, care trebuie să arate că tratamentul imputat este justificat obiectiv. Colegiul Director ia act de faptul că petentul afirmă că dovada plângerii o face cu declarațiile martorilor, înregistrări și înscrisuri, dar, deși au fost solicitate și de Consiliu, petentul nu le-a prezentat. Colegiul Director reține faptul că termenul de „mame” prezentat pe site-ul părții reclamate prezumă faptul că paturile sunt pentru mame, iar prezumția nu a fost

răsturnată prin mijloace de probă din care să rezulte că și părinții de sex masculin au fost internați în spital.

Opinia separată exprimată de Haller István privind sancționarea faptei de discriminare: Recomandarea nu reprezintă o sancțiune; O.G. nr. 137/2000 prevede sancționarea faptelor de discriminare cu amendă contravențională, iar O.G. nr. 2/2001 prevede că, dacă o faptă contravențională are o gravitate redusă, se aplică avertismentul; nicio lege nu prevede posibilitatea de a nu aplica nicio sancțiune pentru o faptă contravențională. În cauză discriminarea vizează un grup de persoane, ceea ce trebuie sancționat mai sever. Directivele UE și deciziile Curții Europene de Justiție solicită statelor membre UE aplicarea de sancțiuni efective, proporționale și descurajante, iar neaplicarea unei amenzi contravenționale nu respectă această cerință; proporționalitatea se poate asigura prin acordarea graduală a amenzii, în funcție de gravitatea faptei. H.I. consideră că prezența unui părinte sau a unei rude apropiate în spital lângă copilul bolnav este extrem de importantă, indiferent de sexul acestei persoane, iar uneori o persoană de gen feminin nu este disponibilă; în aceste situații lipsa unui însoțitor poate afecta grav psihicul și sănătatea copilului internat. În concluzie, consideră că fapta de discriminare trebuie sancționată cu amendă contravențională sau avertisment.

Hotărârea Colegiului Director luată cu 5 voturi pentru și 1 împotriva:

1. Respingerea excepției lipsei calității procesuale active a petentului, potrivit art. 7 alin. (1) din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor;
2. Faptele semnalate de petent au un caracter discriminatoriu, potrivit art. 2 alin. (1) și art. 20 alin. (6) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
3. Recomandă părții reclamate să depună diligențe în vederea asigurării prevenirii și preîntâmpinării situațiilor ce pot pune în discuție principiul egalității în asigurarea serviciilor medicale și a serviciilor de cazare a însoțitorilor copiilor bolnavi în vârstă de până la 3 ani;
4. Clasarea dosarului.

Hotărârea nr. 46 din 09.02.2011

Dosar nr.: 207/2010/ Petiția nr.: 263/26.05.2010 **Potent:** N.G.M. **Reclamat:** S.C. Lafarge Arcom Gips S.A., C.B., E.G.P.

Obiect: atitudine de hărțuire la locul de muncă în vederea depunerii demisiei

Fapte: Potentul arată că este angajatul S.C. Lafarge Arcom Gips S.A. și odată cu venirea domnilor C.B. și E.G.P. în echipa managerială a început un întreg calvar pentru petent, care a fost supus sistematic unei hărțuiri morale, fiindu-i călcată în picioare demnitatea prin acțiuni repetate. Potentul a fost acuzat de nerespectarea sarcinilor de serviciu de către dl G.E.P., acesta comunicând pe scară ierarhică nemulțumirea față de activitatea depusă de petent, însă fără dovezi. Potrivit potentului, motivul acestor șicane nu este profesional, ci ține de solicitarea unor avantaje materiale pe care potentul trebuia să i le ofere din activitățile desfășurate de acesta pe cont propriu, scopul fiind acela de a-l intimida. Potentul menționează că dl G.E.P. a avut o atitudine vădit intimidatoare, încercând destabilizarea sa în fața colectivului, forțându-l

astfel să-și dea demisia, încercarea de destabilizare profesională a continuat prin faptul că i-a trasat tot felul de sarcini pentru care nu a avut pregătire. Acțiunea de hărțuire s-a manifestat și prin stabilirea unui program imposibil, cu întâlniri în locații diferite din țară de pe o zi pe alta, dimineața devreme sau seara târziu. Alteori nu se pune la dispoziție niciun program, obligându-l pe petent să decidă cum trebuie răspuns nevoilor clienților. Petentul menționează că, deși această situație a fost cunoscută de către dl C.B. deoarece îi raporta verbal și chiar scris totul, acesta fiind șeful direct, nu a întreprins nicio acțiune de stopare a abuzurilor dlui E.G.P., lăsând de înțeles că este de partea acțiunilor acestuia. Petentul arată că a fost singurul din departament pus să semneze rapoarte de activitate zilnice, singurul dintre reprezentanții tehnici cărui i-a fost retrasă mașina, singurul izolat de colectiv într-o incintă fără căldură și apă potabilă. S-au luat măsuri punitive împotriva sa în baza rapoartelor rău intenționate ale dlui G.E.P. cu scopul vădit al îndeplinirii pașilor de concediere prevăzuți de Codul muncii: avertisment scris, sancționarea cu 10% din salariu brut pe o perioadă de două luni; apoi a fost informat că postul său a fost desființat și că este în perioada de preaviz. Un motiv pentru care s-a dorit excluderea sa din companie este faptul că a încercat înființarea unui sindicat liber în locația fabricii București, acesta fiind inexistent, acțiune de care compania aflase.

Reclamata S.C. Lafarge Arcom Gips S.A. arată că petentul a fost sancționat cu avertisment scris și apoi cu reducerea salariului ca urmare a nerespectării procedurilor de lucru, ambele sancțiuni contestate de acesta în instanță. Un alt dosar se află pe rolul Tribunalului București cu un conținut aproape identic cu cel al petiției către CNCD. În prezent petentul nu mai este angajatul societății, societatea desființând 11 posturi, printre care și pe cel al petentului, din cauza condițiilor generale economice existente la nivel național. Reclamata arată că retragerea mașinii și mutarea petentului s-a făcut tot din motive economice, iar motivul pentru care ceilalți 3 angajați și-au păstrat mașinile a fost acela că, spre deosebire de petent, respectivii aveau de transportat echipamente de lucru. Reclamata consideră că petentul nu a fost hărțuit și izolat, acuzațiile sale sunt neîntemeiate, petentul neaducând dovezi. Reclamata arată că a demonstrat prin actele depuse și prin declarațiile martorilor date în fața CNCD faptul că petentul se bucură de aceleași drepturi ca orice alt angajat pe poziție similară; un alt argument este faptul că soția petentului, și ea angajată a reclamatei, a fost propusă spre promovare. Reclamata apreciază că petiția formulată de petent este vădit nefondată, toate aspectele sesizate de către petent încadrându-se, în fapt, în acțiuni și modalități de exercitare a atribuțiilor profesionale de aducere la îndeplinire a actului managerial.

Reclamații C.B. și E.G.P. reiterează verbal afirmațiile societății.

Echipa de investigație a CNCD a intervievat avocații societății, care au susținut afirmațiile reclamanților. Martora M.S. a afirmat că, privind locația în care lucra petentul, condițiile improprii de muncă nu erau cunoscute de conducere, deoarece depindeau de proprietarul clădirii; situația a fost rezolvată imediat ce a fost adusă la cunoștința societății. Martora G.A. a arătat că a participat la mai multe discuții legate de conflictul dintre petent și șefii acestuia și că aceștia din urmă au demonstrat că petentul nu respecta procedura de lucru, în timp ce petentul nu a adus dovezi care să-i susțină afirmațiile. Martorul R.O. a arătat că au fost respectate toate normele în vigoare în privința cercetării disciplinare a petentului. Martora Z.R. a arătat că petentul nu este singurul angajat sancționat, deși cazurile sunt rare. Martorul V.O. a arătat că petentul nu a fost tratat diferit în privința activităților de lucru și a susținut afirmațiile societății. Martorii F.M., D.B., P.M., P.I. susțin și ei afirmațiile companiei.

Motivare: Colegiul Director reține că petentului i s-a desfăcut contractul de muncă din inițiativa angajatorului pentru motive ce nu țin de persoana salariatului, ca urmare a

concedierii individuale a acestuia generate de desființarea efectivă a postului ocupat dintr-o cauză reală și serioasă. Colegiul Director constată că petentul nu a putut proba că la baza atitudinii de hărțuire în vederea depunerii demisiei au stat interesele personale ale șefului său ierarhic în a obține avantaje materiale din activitățile desfășurate de el pe cont propriu. Astfel, Colegiul Director nu poate reține o legătură de cauzalitate între criteriul invocat și atitudinea de hărțuire la care petentul consideră că a fost supus.

Hotărârea Colegiului Director luată cu unanimitate de voturi:

1. Faptele prezentate nu sunt fapte de discriminare potrivit prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
2. Clasarea dosarului.

Hotărârea nr. 413 din 08.12.2010

Dosar nr.: 725/ Petiția nr.: 13876/29.10.2008 **Petent:** E.M.-V. **Reclamat:** Universitatea Babeș-Bolyai, Facultatea de Studii Europene

Obiect: Raporturi de muncă. Drepturi salariale, reorganizare catedră universitară, Gen, Etnie, Convingeri

Fapte: Petenta arată că se consideră discriminată de angajator în raport cu aplicarea Codului muncii, Statutului personalului didactic, contractului colectiv și contractului individual de muncă, precum și cu aplicarea reglementărilor Universității Babeș-Bolyai. Petenta susține că prin decizia rectorului i-a fost modificat salariul de încadrare, fără a i se comunica această decizie și i-a fost modificată norma, încălcându-se mai multe prevederi din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, Regulamentul UBB privind stările de funcții, precum și Contractul colectiv și contractul individual de muncă. Petenta consideră că nerespectarea legislației și a reglementărilor în vigoare în cazul alcătuirii normei în anul 2008, precum și a reducerii salariului în mai 2007, modul în care s-a procedat și rezultatul la care s-a ajuns arată că conducerea FSE și UBB a comis aceste acțiuni cu motivații și intenții discriminatorii, efectele acestor acțiuni vizând exact discriminarea și hărțuirea persoanei sale din motive de convingeri etice, din cauza etniei și genului, petenta considerându-se defavorizată nejustificat, supusă la un tratament injust și degradant care i-a creat un cadru intimidant, ostil și ofensiv.

Reclamatul, prin reprezentant, susține că împotriva petentei nu s-a exercitat niciun fel de discriminare pe baza apartenenței etnice, a genului sau a opiniilor și convingerilor sale. De asemenea, reclamatul precizează că în decursul a numai 10 ani petenta a parcurs cu rezezi-
ciunea maximă admisă de cadrul legal etapele de la lector fără doctorat până la profesor și conducător de doctorat, beneficiind de întregul sprijin al conducerii Universității Babeș-Bolyai și al Facultății de Studii Europene, singura posibilă discriminare de care a avut parte fiind discriminarea pozitivă. Reclamatul susține că modificările de normă și salariu au fost motivate obiectiv de schimbări în planul de învățământ și de resursele financiare existente. Reclamatul consideră, de asemenea, că, în mod evident și profitând de oscilațiile vieții politice la incitarea unor persoane cunoscute, interesate să creeze mereu conflicte între români

și maghiari, petenta transformă o problemă de management personal într-una de discriminare, cu atât mai mult cu cât întreg ansamblul de fapte considerate discriminatorii de către petentă au făcut obiectul unei acțiuni respinse de Tribunalul Cluj. Pentru fapta „reducerea salariului în mai 2007” reclamatul invocă excepția de tardivitate, iar pentru fapta „alcătuirea normei petentei în septembrie 2008” reclamatul consideră neîntemeiată acuzația petentei, susținând că norma s-a stabilit în conformitate cu Legea nr. 128/1997.

Motivare: Colegiul ia act de excepția de tardivitate invocată de partea reclamată cu privire la „reducerea salariului în mai 2007”, admitând această excepție.

Cu privire la modificarea normei didactice, Colegiul consideră că acestea sunt chestiuni de oportunitate, ce țin de autonomia universitară. Colegiul arată că fondul problemei ține de un aspect de legalitate. Or, CNCD nu se poate pronunța asupra unor aspecte de legalitate din care poate decurge un eventual tratament diferit.

Hotărârea Colegiului Director luată cu unanimitate de voturi:

1. Admiterea excepției tardivității introducerii cererii cu privire la „reducerea salariului în mai 2007”, potrivit dispozițiilor art. 20 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000, republicată;
2. Faptele prezentate nu reprezintă discriminare, conform art. 2 al O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
3. Clasarea dosarului.

Hotărârea nr. 327 din 18.11.2010

Dosar nr.: 123/2010/ Petiția nr.: 2691/08.04.2010 **Potent:** Alianța Antidiscriminare a Tuturor Tăticilor **Reclamat:** Autoritatea Națională pentru Protecția Familiei și a Drepturilor Copilului

Obiect: Prezentarea negativă a tăticilor. Dreptul la demnitate. Criteriu: gen

Fapte: Petenta arată că pe pagina de web a instituției (www.copii.ro) sunt postate spoturi audio și video, precum și printuri cu caracter discriminatoriu la adresa tăticilor, realizate în cadrul campaniei „Și tu poți fi un părinte mai bun!”. Solicită îndepărtarea acestora.

Reclamata invocă excepția autorității lucrului judecat, arătând că CNCD a soluționat o petiție similară prin Hotărârea nr. 65/03.02.2009. Reclamata consideră că spoturile audio și video, precum și printurile nu au caracter discriminatoriu, deoarece: campania a urmărit evidențierea unor exemple pozitive de parentalitate, s-a insistat pe atitudinea corectă a unui părinte în educarea copilului său; publicitatea și accesul la materialele realizate în cadrul campaniei au ca premisă aplicarea principiului transparenței administrației publice, respectarea dreptului la informație.

CNCD a solicitat un punct de vedere din partea Consiliului Național al Audiovizualului privind spoturile audio și video care au fost prezentate pe posturi de radio și TV din România, răspunsul CNA fiind că instituția nu are competențe materiale în domeniu.

Motivare: Privind excepția de neкомпetență materială, în urma răspunsului primit din partea Consiliului Național al Audiovizualului, Colegiul Director o respinge.

Privind excepția autorității lucrului judecat, Colegiul Director arată că CNCD nu este instanță în fața căreia această excepție poate fi ridicată, astfel excepția este respinsă. Colegiul Director constată că prin Hotărârea nr. 65/03.02.2009 s-a admis excepția de necompetență materială a CNCD, având în vedere faptul că obiectul petiției erau spoturi TV și radio, ceea ce intră în competențele Consiliului Național al Audiovizualului; în cauza actuală obiectul petiției este o pagină de internet, prin urmare obiectul celor două cauze diferă.

Colegiul director arată că libertatea de exprimare nu vizează doar informațiile sau ideile primite favorabil sau considerate a fi inofensive sau indiferente, ci și cele care ofensează, șochează sau incomodează. Subiectul spoturilor (violența împotriva copiilor) reprezintă un subiect de interes general. Scopul reclamatei a fost de a promova o campanie împotriva acestei violențe. Chiar dacă spoturile, în principal, au pus bărbații în postură negativă, modul în care au fost realizate aceste spoturi reprezintă și o viziune artistică a realizatorilor. În aceste condiții, Colegiul Director consideră că libertatea de exprimare este mai largă, iar spoturile care formează obiectul petiției se încadrează în limitele libertății de exprimare.

Hotărârea Colegiului Director luată cu unanimitate de voturi:

1. Respinge excepția necompetenței materiale invocată din oficiu;
2. Respinge excepția autorității lucrului judecat invocată de reclamată;
3. Faptele arătate în petiție nu reprezintă discriminare, în conformitate cu art. 2 și art. 15 din O.G. nr. 137/2000, republicată;
4. Clasarea dosarului.

Hotărârea nr. 288 din 20.10.2010

Dosar nr.: 322/2010/ Petiția nr.: 6718/24.08.2010 Petent: L.C. Reclamat: House of Art-M all Atrium Center

Obiect: Raporturi de muncă. Discriminare pe motiv de sex/gen

Fapte: Petentul consideră că a fost tratat în mod diferit atunci când s-a adresat conducerii magazinului Staff Collection pentru a solicita angajarea ca vânzător comercial. Petentul consideră că motivul refuzului angajării este genul său – masculin.

Reclamatul arată că a dorit angajarea a două persoane ca lucrător comercial, procedura de selecție având două etape: verificarea CV-ului și, respectiv, un interviu al persoanelor ale căror CV-uri au fost selecționate. Petentul a depus un CV, dar acesta a fost respins, astfel că petentul nu a mai fost chemat pentru susținerea interviului, necorespunzând condițiilor de pregătire și experiență cerute în cazul respectivului post. Reclamatul a demonstrat că angajează persoane de sex masculin, din care un număr însemnat doar pe postul de lucrător comercial (patru bărbați) și concluzionează că nu face angajări pe criteriul de sex.

Motivare: Colegiul constată că partea reclamată a respins CV-ul petentului pe motivul lipsei de experiență al acestuia și nu al faptului că este o persoană de sex masculin. Reclamata a indicat prin documentele depuse la dosar faptul că are un număr de patru angajați de gen masculin pentru posturile de lucrători comerciali. Colegiul Director este de opinie că nu pot fi

reținute situații comparabile la care s-a aplicat un tratament diferit pe baza unui criteriu interzis.

Hotărârea Colegiului Director luată cu unanimitate de voturi:

1. Prin aspectele prezentate în petiție de către petent, Colegiul Director decide că nu se întrunesc faptele constitutive ale unei discriminări, potrivit art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
2. Clasarea dosarului.

Hotărârea nr. 281 din 20.10.2010

Dosar nr.: 79/2010/ Petiția nr.: 1750/04.03.2010 Petent: Agenția de Dezvoltare „împreună”, Asociația Ariadna, Asociația pentru Libertate și Egalitate de Gen - Sibiu, Agenția pentru Monitorizarea Presei, Asociația ACCEPT, Asociația Femeilor împotriva Violenței ARTEMIS - Baia Mare, Asociația Femeilor împotriva Violenței ARTEMIS - Cluj Napoca, Asociația Femeilor Rome din România, Asociația Femina 2000 Roman, Asociația pentru Promovarea Femeii din România, Asociația pentru Promovarea Femeii din România - Timișoara, Asociația pentru Promovarea Interculturalității și Asistență Socială „Ad Fontes” - Turda, Asociația Pas Alternativ - Brașov, Asociația pentru Șanse Egale, Asociația Română Anti-SIDA, Asociația Romilor „Egalitatea de Șanse” - Tulcea, Asociația Sens Pozitiv, Centrul de Dezvoltare Curriculară și Studii de Gen: FILIA, Centrul de Mediere și Securitate Comunitară - Iași, Centrul de Resurse Juridice, Centrul Euroregional pentru Inițiative Publice, Centrul de Parteneriat pentru Egalitate, Centrul Romilor pentru Politici de Sănătate - Sastipen, Centrul Interdisciplinar de Studii de Gen - Universitatea de Vest Timișoara, Fundația Rațiu pentru Democrație, Fundația Sensiblu, Grupul Român pentru Apărarea Drepturilor Omului, Institutul pentru Politici Publice, Institutul Român pentru Acțiune, Instruire și Cercetare în Domeniul Păcii - PATRIR, Liga PRO EUROPA, Romani Criss, TEV, CM **Reclamat:** T.B.

Obiect: Declarații ce întăresc stereotipurile de gen, încălcarea dreptului la demnitate pe criteriul gen

Fapte: Petenții arată că în data de 24.02.2010, în cadrul știrilor de la ora 14.00 ale postului Realitatea TV, reclamatul, întrebat cum se pot apăra femeile împotriva violențelor, a afirmat următoarele: „Femeile pot și trebuie să fie prudente. Femeile trebuie să știe cum se urcă în lift și să nu năpădească pe noi că au fost violate în lift. Când și cu cine. Să știe să umble pe cărări care sunt luminate și care sunt populate. Să nu bată ca exploratorii în miez de noapte parcurile și să vină apoi la adresa poliției că au fost violate. Și să știe cu cine intră în discuție și cu cine acceptă relații și așa mai departe. Comportamentul ăsta de leliță balcanică, din păcate, cu excepția acestor victime... ăăă, care nu au dat dovadă de el, este caracteristic pițipoancelor și devin victime pentru că sunt victime de tip provocator, mare majoritate din ele”. Petenții consideră afirmațiile discriminatoare deoarece ating dreptul la demnitate al femeilor prin întărirea stereotipului conform căruia femeile, spre deosebire de bărbați, cad victime violențelor din cauza unui comportament provocator. Petenții arată, totodată, că sintagmele de genul „exploratorii în miez de noapte”, „leliță balcanică”, „pițipoancelor”, „victime de tip

provocator” au caracter peiorativ, inducând ideea că femeile care cad victime ale actelor de violență sunt frivole, promiscue, nesăbuite, provocatoare, vinovate. Petenții au invocat, totodată, și studii și date statistice cu privire la victimele violențelor asupra femeilor.

Reclamatul a arătat că nu a încălcat dreptul la demnitate al femeilor, a vorbit din experiența lui îndelungată cu scopul de a preveni ca femeile să devină victime ale violențelor. Reclamatul a precizat că intervenția sa a avut ca scop informarea femeilor pentru a preveni să devină victime ale agresiunii; când a vorbit despre victime s-a referit și la victime de gen masculin; actele infracționale pot și trebuie să fie înțelese, prin intervenție a dorit să ofere o explicație acestor acte; prevenția trebuie să se bazeze pe această înțelegere.

Motivare: Privind afirmațiile reclamatului, Colegiul Director constată că cele spuse nu au avut legătură cu cauza privitor la care reclamatul a fost întrebat, însuși reclamatul corectându-se în cursul intervenției spre a arăta că victimele respectivei violențe nu au dat dovadă de un comportament „provocator”. Colegiul Director consideră că cele afirmate de reclamat se referă la victime de gen feminin, intervenția în mod repetat face referiri de gen („femeile”, „lelițe”, „pițipoance”), ceea ce nu corespunde afirmației reclamatului că prin victime s-a referit și la bărbați. Colegiul constată că reclamatul, prin cele afirmate, a creat o deosebire pe bază de gen care a avut ca efect atingerea dreptului la demnitate. Deși scopul intervenției a fost atenționarea posibilelor victime, modul în care ea a fost formulată creează un efect negativ. Acest efect negativ vizează, pe de o parte, femeile, prin utilizarea unui limbaj inadecvat („lelițe balcanice”, „pițipoance”), pe de altă parte, victimele unor agresiuni (inclusiv viol) care, prin stereotipul promovat și de reclamat, sunt ele considerate vinovate pentru provocare. Studiile în domeniu arată că femeile, în general, nu depun plângeri la organele de cercetare penală dacă devin victime, iar intervenția reclamatului întărește această atitudine. Colegiul Director constată că intervenția reclamatului reprezintă un comportament pe criteriul genului care duce la crearea unui cadru intimidant, degradant. Colegiul Director constată că reclamatul, prin intervenția lui, a atins o problemă de interes general, asupra căreia presa nu doar că are dreptul, dar și obligația de a informa. Forma este una șocantă, care, însă, trece dincolo de ceea ce ar fi necesar pentru prevenirea violenței împotriva femeilor, transferând responsabilitatea victimelor. Efectul stereotipului promovat de reclamat este crearea unei temeri pentru femei de a recunoaște un viol sau alte agresiuni fizice, ceea ce duce la nepedepsirea vinovaților și un sentiment de impunitate. Privind sancțiunea, Colegiul Director consideră că aplicarea unui avertisment contravențional poate avea efecte pentru viitor privind evitarea unui astfel de limbaj și nu reprezintă o ingerință majoră privind exercitarea libertății de exprimare.

Hotărârea Colegiului Director luată cu unanimitate de voturi:

1. Faptele prezentate în petiție reprezintă discriminare conform art. 2 alin. (1) al O.G. nr. 137/2000, coroborat cu art. 2 alin. (5) (hărțuire) și art. 15 (încălcarea dreptului la demnitate) din O.G. nr. 137/2000, republicată;
2. Sancționarea lui T.B. cu avertisment;
3. Clasarea dosarului.

Hotărârea nr. 194 din 02.08.2010

Dosar nr.: 151/2010/ Petiția nr.: 3289/ 26.04.2010 **Potent:** B.D., președinte Alianța Antidiscriminare a Tuturor Tăticilor (T.A.T.A.) **Reclamat:** Institutul de Boli Infecțioase „Prof. Dr. Matei Balș”

Obiect: ordin de a permite doar internarea mamei (nu și a tatălui) în spital împreună cu pacientul minor

Fapte: Potentul arată că se afla la Camera de Gardă a Institutului de Boli Infecțioase „Prof. Dr. Matei Balș” pentru a verifica dacă în incinta unității spitalicești sunt postate anunțuri conform cărora conducerea spitalului permite doar mamelor să-și însoțească copiii internați și dacă taților li se interzice să-și vegheze proprii copii internați. Potentul menționează că personalul de la camera de gardă a comunicat ferm potentului și domnului D.P. că tații nu își pot însoți copiii decât în cazuri excepționale și doar dacă există disponibile rezerve libere. Aceștia au fost îndemnați să găsească o femeie (mamă, altă rudă, bună, vecină, etc.) pentru a sta cu copilul în spital. Potentul precizează că a avut martori ai conversației cu personalul medical și menționează că părinții care s-au perindat de-a lungul timpului prin acest spital au fost obligați să respecte această interdicție aberantă și ilegală. Mai mult, unul dintre membrii T.A.T.A., dl C.D., a primit, în cadrul unui proces de divorț, un act medical care atesta că „întrucât (n.n. copilul) este pus la perfuzie pentru o deshidratare, prezența mamei este strict necesară”.

Reclamatul comunică că în incinta Institutului nu există niciun afiș care să stipuleze căruia dintre părinți i se permite să-și însoțească copilul internat. Reclamatul arată că gradul de ocupare al secțiilor de boli infecțioase copii depășește cu mult capacitatea secțiilor și ridică probleme în internarea însoțitorilor, reclamatul confruntându-se cu mari dificultăți de a grupa copiii pe patologii în vederea izolării (în condițiile în care majoritatea bolilor sunt contagioase). Așadar, internarea unui însoțitor tată ar presupune în multe cazuri să se ajungă în situația unui salon mixt din punctul de vedere al însoțitorilor, ceea ce reclamatul crede că nu ar fi tocmai elegant. Reclamatul menționează că a avut solicitări de internare ale taților pe care le-a soluționat în mare măsură imediat, în funcție de locurile disponibile create și are în prezent internați tați ca însoțitori. Reclamatul arată că aceste aspecte se soluționează de către medicul de gardă și nu de către personalul mediu și auxiliar. Referitor la actul medical care atestă prezența mamei ca fiind strict necesară, reclamatul consideră că este o problemă de comunicare reflectată în redactare, de rutină fiind internarea copilului cu mama.

Motivare: Colegiul Director reține că potentul nu a depus la dosar probe solicitate (actul medical și declarațiile martorilor) până la data ședinței de deliberări. Astfel Colegiul nu poate reține aspecte probatorii, respectiv întrunirea cumulativă a criteriilor prevăzute de lege.

Hotărârea Colegiului Director luată cu unanimitate de voturi:

1. Nu există probe care să demonstreze fapte de discriminare, potrivit prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

2. Clasarea dosarului.

Hotărârea nr. 188 din 19.07.2010

Dosar nr.: 182/2010/ **Petiția nr.:** 3722/11.05.2010 **Petent:** Alianța Antidiscriminare a Tuturor Tăticilor **Reclamat:** Spitalul Clinic de Pediatrie Sibiu

Obiect: Prevederi discriminatorii pe site-ul unității medicale cu privire la internarea copilului minor împreună cu însoțitorul acestuia, făcându-se diferențiere pe criteriu de gen

Fapte: Petentul arată că a accesat pagina web a spitalului și în prezentarea celor două secții clinice de pediatrie se menționează că există un salon pentru mame cu 6 paturi și un grup sanitar propriu și rezerve pentru mamă și copil în număr de 13 cu un grup sanitar propriu.

Partea reclamată precizează că Regulamentul de Organizare și Funcționare al spitalului și Regulamentul intern al spitalului cuprind prevederi cu privire la interzicerea discriminării indiferent de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, sex, categorie socială în ceea ce privește acordarea de îngrijiri medicale. Reclamatul mai susține că, dintr-o omisiune, pe site-ul spitalului a rămas înscrisă formula veche, omisiune ce a fost remediată, în prezent fiind înscrisă pe site formula „Salon pentru aparținători” și „Rezerve pentru copil și aparținător”. Deși cererile de internare din partea aparținătorilor de sex masculin sunt foarte rare, reclamantul probează faptul că în spital au fost internați și tătici ai pacienților. Reclamatul solicită respingerea plângerii petentului ca fiind neîntemeiată și rămasă fără obiect, având în vedere îndreptarea erorii de înscriere pe site-ul spitalului.

Motivare: Colegiul Director ține seama de faptul că informația în discuție de pe site-ul oficial al spitalului este rezultatul unei omisiuni, îndreptate între timp, precum și faptul că, până în momentul depunerii petiției, instituția în cauză a efectuat internări ale copiilor împreună cu părintele tată, sub denumirea generică de aparținător, în acest fel respectând dispozițiile legale în domeniul nediscriminării.

Hotărârea Colegiului Director luată cu unanimitate de voturi:

Faptele nu constituie discriminare potrivit art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/200 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Hotărârea nr. 187 din 19.07.2010

Dosar nr.: 152/2010/ **Petiția nr.:** 3290/26.04.2010 **Petent:** Alianța Antidiscriminare a Tuturor Tăticilor **Reclamat:** Institutul pentru ocrotirea mamei și copilului „Alfred D. Rusescu”

Obiect: Diferențiere pe criteriul de gen/sex în privința însoțitorului la internarea minorului într-o unitate medicală

Fapte: Petentul arată că se afla la Camera de Gardă a Institutului pentru a verifica dacă în incinta unității spitalicești sunt postate anunțuri conform cărora conducerea spitalului permite doar mamei să-și însoțească copiii internați și dacă taților le este interzis să vegheze asupra propriilor copii. Din petiție reiese faptul că personalul medical de la camera de gardă a cerut

petentului să respecte regula spitalului cu privire la internarea copilului doar însoțit de o femeie din familie sau din anturaj, cu precădere mama acestuia, refuzându-i cererea de internare cu copilul minor. Asociația T.A.T.A. a cerut în mod public spitalelor pentru copii să nu mai discrimineze tații copiilor internați. În petiție mai este arătat faptul că i-a fost adus la cunoștință de către cadrele medicale prezente că tații sunt agreeți în spital doar cu condiția să existe rezerve libere, pentru a nu intra în contact cu femeile care însoțesc ceilalți copii. Rezervele destinate taților sunt foarte puține, așa încât se recomandă să nu insiste și să găsească un însoțitor feminin pentru copil.

Reclamatul arată că nu este vorba de o discriminare, deoarece există posibilitatea ca tații să însoțească copiii internați, cu condiția existenței rezervelor libere. Reclamatul susține că această condiționare de existența unor rezerve libere este justificată prin aceea că imixtiunea persoanelor de sexe diferite într-un salon de spital ar duce la încălcarea dreptului de viață intimă, familială și privată stipulat în art. 26 din Constituția României, deoarece în multe cazuri copiii internați trebuie să fie alăptați de către mamele lor. Solicită respingerea plângerii formulate de către petent.

Motivare: Colegiul reține că în cauză se circumstanțiază două categorii de beneficiari, titulari ai unor drepturi diferite, dar care se inter-relaționează. Bunăoară, în cazul copiilor bolnavi li se asigură, în principal, beneficiul unui serviciu medical (îngrijiri medicale), ce este indisolubil legat de internarea într-o unitate spitalicească. În cazul însoțitorilor, actul normativ presupune dreptul la un alt tip de serviciu, de cazare, care este indisolubil legat de dreptul copilului la serviciile de îngrijire medicală. Beneficiul cazării trebuie privit ca o anexă a drepturilor și responsabilităților însoțitorului asupra copilului. Actul normativ nu induce distincții între tatăl și mama copilului bolnav. Deoarece declarația spitalului permite prezumția de discriminare, sarcina probei se transferă către partea reclamată, care are posibilitatea de a arăta că tratamentul imputat este justificat de factori obiectivi și străini de orice diferențiere pe baza unui criteriu interzis (în cauză gen/sex). Colegiul Director este de opinie că, în principiu, o deosebire între părinți trebuie să fie justificată de considerente și obiective foarte puternice pentru atingerea unui scop legitim. Colegiul observă că asigurarea că dreptul la intimitate al femeii nu este perturbat în procesul de alăptare al copilului ar putea fi reținut ca un element obiectiv în cazarea tatălui însoțitor într-o rezervă separată, însă aceste argumente nu pot constitui justificări pentru neinternarea copilului împreună cu însoțitorul de sex masculin. Furnizorii serviciilor medicale trebuie să țină cont de faptul că dreptul la sănătate presupune asigurarea nediscriminării. Colegiul este de opinie că prezumțiile reținute în cauză nu au fost răsturnate; reclamatul ar fi putut oferi date statistice privind însoțitorii de sex masculin și feminin internați alături de copiii bolnavi, însă nu au făcut-o.

Hotărârea Colegiului Director luată cu unanimitate de voturi:

1. Aspectele sesizate intră sub incidența prevederilor art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
2. Recomandă părții reclamate să depună diligențe în vederea asigurării prevenirii și preîntâmpinării situațiilor ce pot pune în discuție principiul egalității în asigurarea serviciilor medicale și a serviciilor de cazare a însoțitorilor copiilor bolnavi în vârstă de până la 3 ani;
3. Clasarea dosarului.

Hotărârea nr. 148 din 07.07.2010

Dosar nr.: 56/2010/ Petiția nr.: 1219/15.02.2010 **Petent:** G.N. **Reclamat:** S.C. Sodexo PASS România S.R.L.

Obiect: raporturi de muncă, acte de discriminare directă pe bază de situație familială, sex/gen, boală și discriminare indirectă între angajați pe criteriul recomandării

Fapte: Petenta arată că este angajata societății din anul 2000. În martie 2008, pe fondul unui litigiu de muncă mai vechi, a acționat firma în instanță. Astfel, arată că faptele ce au stat la baza acțiunii sunt nerespectarea încadrării din anunțul de angajare, retrogradarea din funcția inițială de secretară în cea de recepționeră, prejudiciul material cu privire la refuzul creditului bancar ca urmare a greșelilor de completare a carnetului de muncă. Pe toată durata acestui conflict a fost supusă de către anumite persoane din conducere la presiuni, amenințări, persecuții. În ianuarie 2009 a solicitat inspectorului de resurse umane eliberarea a două adeverințe medicale, una fiindu-i necesară pentru internarea în spital și cea de-a doua pentru medicul de familie. Adeverința medicală i-a fost respinsă la internare pe motiv că nu corespunde cerințelor CAS, astfel asistenta medicală a refuzat să-i elibereze primul certificat medical. Petenta susține că în timpul celor trei concedii medicale a suferit două intervenții chirurgicale la mâna dreaptă. În data de 20.02.2009 a primit prin poștă sancțiunea disciplinară „avertisment scris”. La întoarcerea din concediul medical petenta a contestat sancțiunea, dar conducerea nu i-a comunicat niciun răspuns până în prezent. În anul fiscal 2008-2009 a solicitat trei învoiri de câte o oră, necesare pentru programări la medic, învoiri ce i-au fost acordate cu mare dificultate. Pentru petentă această atitudine confirmă tratamentul de persecuție și discriminare la care este supusă. În 7-11 septembrie a beneficiat de 5 zile concediu odihnă. Petenta susține că la întoarcere i s-a cerut efectuarea de rapoarte zilnice de activitate care trebuiau făcute de un alt salariat și petenta nu își poate asuma o asemenea responsabilitate. De asemenea, petenta arată că în 2 decembrie 2009 i s-a interzis să folosească calculatorul, pe motiv că este recepționeră. A primit o informare de la șeful ierarhic în care se arată că, urmare neconformării specificațiilor cerute, activitatea de raportare electronică nu mai este în responsabilitatea sa. În data de 3 martie 2010 i-a fost adusă la cunoștință decizia de concediere. Arată că anterior deciziei de concediere partea reclamată a fost citată în dosarul curent.

Reclamata susține că la începutul anului 2009 petenta a lipsit de la locul de muncă fără a comunica în prealabil intenția de a se interna în spital și fără a solicita un concediu medical, și a prezentat de abia la data de 20 februarie 2009 un certificat medical. Având în vedere dispozițiile ROF, s-a dispus sancționarea acesteia cu avertisment. Ulterior aplicării acestei sancțiuni, petenta a continuat să încalce dispozițiile ROF, astfel reprezentanții societății au fost nevoiți să limiteze accesul petentei la internet, întrucât în mare parte aceasta lucra în interes personal pe diferite pagini de web. Reclamata susține că petiția a fost formulată numai după ce instanța de judecată a respins acțiunea formulată de către aceasta împotriva deciziei de modificare a contractului individual de muncă. Reclamata susține că decizia de încetare a raporturilor de muncă s-a emis în conformitate cu dispozițiile legale prevăzute în Codul muncii, desființarea postului petentei având la bază reorganizarea societății în vederea îmbunătățirii rezultatelor economico-financiare. Postul a fost scos din organigramă și nu a fost angajată o altă persoană în locul petentei. Reclamata susține că decizia de concediere a fost

luată anterior primirii citației de la CNCD, iar în urma reorganizării au fost concediate trei persoane, inclusiv petenta. Cu privire la neacordarea de învoiri, reclamata susține că i s-a permis întotdeauna să absenteze de la locul de muncă pentru a merge la controlul medical. Presupusa modificare a raporturilor de serviciu a constat în majorări salariale și schimbarea poziției în societate, sens în care s-au pronunțat Tribunalul și Curtea de Apel București. Având în vedere cele de mai sus, reclamata solicită respingerea plângerii ca nefondată.

CNCD a realizat o investigație.

Motivare: Colegiul Director este de opinie că împrejurările invocate de petentă exced incidenței art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată. Chiar dacă s-ar prezuma că faptele ce fac obiectul prezentului dosar vizează un tratament diferențiat, situația petentei exclude existența unei comparabilități, de vreme ce aceasta nu indică un eventual raport de comparabilitate sau analogie cu persoane aflate în situații similare, față de care a fost tratată diferit. Aspectele invocate sunt plasate într-un raport de cauzalitate cu prezumtive aspecte de nerespectare a regulamentelor de ordine interioară ale părții reclamate ori a nerespectării unor prevederi normative în legătură cu raporturile de muncă. Colegiul director consideră că prezumțiile ce decurg în cauză nu sunt de natură a presupune existența unei legături de cauzalitate directă, sau cel puțin indirectă, între dispunerea măsurii avertismentului, a neacordării unor învoiri, solicitării unor rapoarte de activitate, a modificării atribuțiilor de serviciu și, în ultimă instanță, a concedierii și situația familială a petentei, boală cronică sau sexul/genul acesteia. Colegiul ține să precizeze că aspectele ce țin de soluționarea unui conflict de muncă nu sunt în competența CNCD, fiind de competența exclusivă a instanțelor judecătorești.

Hotărârea Colegiului Director luată cu unanimitate de voturi:

1. Aspectele sesizate nu intră sub incidența prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată;
2. Clasarea dosarului.

Hotărârea nr. 554 din 19.11.2009

Dosar nr.: 181/2009/ Petiția nr.: 4.289/22.04.2009 Petent: Asociația ACCEPT, Centrul Parteneriat pentru Egalitate, Centrul de Dezvoltare Curriculară și Studii de Gen FILIA, Centrul de Resurse pentru Participare Publică **Reclamat:** ProTV S.A.

Obiect: caracterul degradant al concursului „țară, țară, vrem fundașe”, ce vizează persoanele de gen feminin

Fapte: Petenții consideră discriminatoriu concursul televizat „țară, țară, vrem fundașe”, arătând că are un caracter degradant, ce vizează persoanele de gen feminin.

Privind excepția de necompetență materială a CNCD ridicată din oficiu de acesta, a doua petentă arată că CNA nu este competent *rationae materiae* întrucât printre faptele sesizate sunt și fapte care nu se referă la materiale publicitare sau nu au gravitatea faptelor de incitare la ură pe considerente de sex; CNCD este competent *rationae materiae* întrucât faptele sesizate se înscriu în prevederile O.G. nr. 137/2000, republicată, completate cu Legea nr. 202/2002; practica judiciară a instanțelor de judecată recunoaște competența materială a CNCD.

Motivare: Colegiul Director constată că CNA are competența materială de a sancționa programele audiovizuale care conțin orice formă de discriminare pe criteriul rasei, religiei, naționalității, sexului, orientării sexuale sau etniei. Petiția, astfel cum a fost formulată, invocă o discriminare produsă printr-un program audiovizual care afectează femeile. Colegiul Director s-a pronunțat în astfel de situații în mod repetat prin admiterea excepției de necompetență a CNCD.

Hotărârea Colegiului Director luată cu unanimitate de voturi:

Admite excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform art. 28-32 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor.

Hotărârea nr. 513 din 29.10.2009

Dosar nr.: 387/2009/ Petiția nr.: 8772/01.10.2009 Petent: Agenția Națională pentru Egalitatea de șanse între Femei și Bărbați **Reclamat:** Fundația pentru Educație, Sănătate și Cultură „Renașterea”

Obiect: atingerea demnității persoanelor de sex feminin prin mesaje de promovare în cadrul unei campanii pentru prevenirea cancerului la sân

Fapte: Petenta supune atenției CNCD faptul că unul din mesajele de promovare ale campaniei pentru prevenirea cancerului la sân reproduce un stereotip sexist aducând atingere demnității femeii. Petenta a precizat apoi că nu dorește continuarea procedurilor având în vedere faptul că afișele au fost retrase, iar cazul este soluționat.

Reclamata arată că a răspuns prompt cererii ANES, a anunțat sistarea campaniei și s-a ajuns la un acord pe cale amiabilă.

Motivare: Colegiul Director reține renunțarea expresă la soluționarea plângerii și precizările ambelor părți în sensul soluționării aspectelor sesizate.

Hotărârea Colegiului Director luată cu unanimitate de voturi: clasarea petiției.

Hotărârea nr. 59 din 03.02.2009

Dosar nr.: 780/2008/ Petiția nr.: 14864/21.11.2008 Petent: Centrul de Dezvoltare Curriculară și Studii de Gen - FILIA **Reclamat:** S.N.

Obiect: atingerea demnității prin afirmații cu caracter discriminatoriu pe baza criteriului de gen

Fapte: Petentul susține că reclamatul, candidat din partea Alianței PSD-PC în Colegiul 1 senatorial din București a declarat, într-un interviu acordat Agerpres, în legătură cu femeile tinere implicate în activitatea politică, că: „altceva pe lume nu mai există, nu au loc să facă copii, se gândesc să fie parlamentari, senatori și așa mai departe”. Potrivit autorului

articolului, reclamatul susține că „în politică trebuie să fie câteva femei, dar și acelea mai în vârstă, nu să facă carieră politică”. Petentul consideră că afirmațiile reclamatului discriminează femeile, mai ales pe cele tinere. Petentul afirmă că declarațiile reclamatului legitimează decalajul subreprezentării și subparticipării politice a femeilor. În opinia petentei, afirmațiile sunt discriminatorii, aduc prejudicii egalității de șanse între femei și bărbați în participarea la luarea deciziei, în competiția politică.

Reclamatul susține că afirmațiile care i se atribuie, chiar dacă ar corespunde unor spuse reproduse fidel, nu constituie nicidecum acte de discriminare. Aceste afirmații nu reprezintă măsuri sau propuneri ori inițiative de natură a îngreuna accesul la politică al tinerelor femei și nici nu puteau avea efect jignitor sau incitant la adresa respectivei categorii de cetățene. Contextul și conținutul lor denotă, în mod evident, o opinie întâmplătoare, lansată într-o discuție lejeră, pe jumătate în glumă și nicidecum un crez, o deviză sau un program politic. Reclamatul arată că, în calitate de personalitate a culturii românești, adevăratele sale opinii și credințe s-au exprimat public de-a lungul a numeroși ani, opțiunile sale artistice fiindu-le cheazășie. Spre exemplu, bogata sa filmografie cuprinde și crearea a numeroase personaje feminine de vârstă tânără care participă la viața socială în funcție de epoca și de tema filmului. Convingerile sale democratice nu au fost niciodată puse la îndoială în creația sa, nici măcar de criticii care nu l-au elogiat. Reclamatul arată că se poate observa că nici măcar în glumă cuvintele sale nu exprimau ideile care i se atribuie. „Altceva pe lume nu mai există”, cu aceste cuvinte debutează primul citat, din ele reieșind că nu reproșează interesul unor tinere pentru politică, ci interesul exclusiv pentru preocupări ariviste, uitând de chemările firii și de interesele dăinuirii. Nu numai începutul citatului dar și finalul său – „și așa mai departe” – dovedește că aluzia la preocuparea excesivă pentru politică nu constituie ideea propriu-zisă a mesajului, ci era doar o ilustrare a lipsei de preocupare pentru întemeierea de familii și pentru soarta demografică a poporului. Reclamatul subliniază că descurajarea libertății de gândire și cenzurarea nejustificată a libertăților de exprimare pot constitui îngrădiri ale libertăților omului.

Motivare: Colegiul Director reține că reclamatul, în legătură cu femeile tinere implicate în activitatea politică, a afirmat că ar trebui să se gândească la altceva decât să fie parlamentari, sugerând că mai bine ar face copii. Totodată, petentul consideră că în politică e nevoie de „câteva” femei, dar care să fie mai în vârstă. Colegiul Director reține că în speță diferențierea se realizează comparativ cu politicienii de sex masculin, despre care petentul nu face afirmații similare, criteriul diferențierii fiind sexul. Aplicând principiile CEDO, Colegiul Director constată că cele afirmate de petent nu au valoare de informație de interes public, nu contribuie la nicio formă de dezbateră publică capabilă de a duce la un progres al relațiilor umane, ci ofensează în mod gratuit un grup de persoane (femeile, în special cele tinere). Sancțiunea contravențională a faptei, prevăzută de O.G. nr. 137/2000, republicată, este o măsură proporțională cu legitimitatea invocată, și anume cu protejarea drepturilor altora, în timp ce pentru formele grave ale încălcării dreptului la demnitate (prin insultă sau calomnie) pedeapsa aplicată poate fi penală. Având în vedere jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la protecția dreptului la liberă exprimare, Colegiul Director al CNCD reține că acest drept trebuie protejat și în dezbaterile politice referitoare la subiecte controversate. Cu toate acestea, în cazul de față, problematica implicării femeilor în viața politică nu reprezintă un subiect controversat, ci un subiect actual pe agenda politicilor sociale din cadrul Uniunii

Europene. Considerăm că anumite declarații ce se referă la posibilitatea excluderii unui grup de persoane din viața politică creează o atmosferă ofensatoare și degradantă. Această atitudine nu poate fi protejată de invocarea dreptului la liberă exprimare, având în vedere faptul că dreptul la liberă exprimare protejează afirmarea și răspândirea unor idei, concepte, fie ele și controversate, dar nu poate proteja un limbaj și o atitudine ofensatoare și jignitoare față de o anumită comunitate. Referindu-se la declarațiile reținute spre analiză și care fac obiectul plângerii deduse spre soluționare CNCD, Colegiul Director a considerat că aceste afirmații au un caracter denigrator și aduc atingere demnității femeilor active în viața politică prin crearea unei atmosfere ofensatoare, bazată pe criteriul de sex. Nu se poate invoca caracterul privat al discuției telefonice, întrucât petentul a dat un interviu telefonic unui jurnalist, știind că cele afirmate vor fi publicate și aduse la cunoștința opiniei publice. Nu se poate invoca lipsa intenției de a discrimina, pe de o parte, pentru că legea nu face o distincție dintre discriminarea voită și discriminarea fără intenție, pe de altă parte, nu se poate prezuma ca un parlamentar al României să nu cunoască efectele declarațiilor sale. Justificarea obiectivă include existența unui scop legitim, atins prin metode adecvate și necesare. Petentul nu a invocat o astfel de justificare obiectivă.

Opinia separată Truinea Paula Roxana, Niță Dragoș Tiberiu și Dezideriu Gergely:

Reținem că în cazul de față ne raportăm la libertatea de exprimare și, corelativ, la dreptul de a nu fi supus discriminării. Pe de altă parte, în contextul dreptului de a nu fi spus discriminării și sub acest din urmă aspect, corelativ unui tratament injust, ostil, umilitor sau degradant, trebuie reținut elementul de apreciere al criteriului de la care un comportament reprobabil are a fi calificat ca ostil, injust până la tratament degradant, astfel cum au statuat instanțele de contencios european, fosta Comisie pentru Drepturile Omului și Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Acest element de apreciere este unul variabil, în funcție de circumstanțele cauzei și de efectele aplicării lui în raport cu sexul, vârsta, starea de sănătate a victimei și alte asemenea elemente referitoare la situația victimei. Raportându-ne la obiectul petiției supus dezbaterii Colegiului Director, trebuie analizat dacă declarațiile reclamatului constituie un comportament care prin latura sa de discurs public este de natură a se încadra în limitele dreptului la libertate de exprimare, corelativ obligației de a nu discrimina. Astfel, în cazul autorului, care este ziarist sau politician membru al opoziției și care își exprimă ideile și opiniile cu privire la aspecte politice, politicieni, funcționari publici etc. marja de apreciere este restrânsă, iar protecția libertății de exprimare este maximă. În cazul autorului, funcționar public sau persoană privată care își exprimă opinia sau ideile cu privire la aspecte ce privesc o altă persoană privată marja de apreciere este întinsă și protecția libertății de exprimare este restrânsă. Considerăm că în speța de față ne situăm în câmpul liberei discuții a chestiunilor de interes general, care vizează manifestări cu caracter politic din viața comunității. Desigur, nu se poate ignora calitatea autorului, natura mesajului care face obiectul analizei, indisolubil legat de viața politică, și contextul în care este afirmat, acela de discuție cu privire la intențiile cetățenilor de a deveni viitori membri ai Parlamentului. Însă, în același timp, nu trebuie înlăturat caracterul afirmațiilor, în speță judecăți de valoare, ce reprezintă, în fond, o opinie circumscrisă libertății de exprimare și nu afirmări ale unor programe politice materializate în fapt și care au drept consecință afectarea dreptului de a accede în sistemul politic, pe baza criteriului de gen. În acest sens, suntem de opinie că nu se poate reține întrunirea cumulativă a condițiilor prevăzute în art. 2, declarațiile reclamatului, raportat la contextul afirmațiilor neatingând un nivel de natură a crea un cadru de intimidare, ostil, degradant sau ofensator. Or,

este extrem de dificil a stabili că scopul declarațiilor redată în presă a fost acela de a umili sau înjosi persoanele de sex feminin, ori de a aduce atingere personalității acestora, într-o manieră incompatibilă cu art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, de natură a coborî statutul social al persoanelor vizate sau al reputației acestora, cauzând sentimente de inferioritate, de umilință sau de înjosire, în sensul prevederilor art. 15 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

Hotărârea Colegiului Director luată cu majoritate de voturi (4 voturi pentru și 3 împotriva):

- Aspectele sesizate constituie acte de discriminare conform art. 2 alin. (1) și alin. (3) din Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
- Recomandă reclamatului să aibă în vedere exigența pentru prevenirea oricăror posibile comportamente discriminatorii și să promoveze un limbaj nondiscriminatoriu în exercitarea dreptului la libertatea de exprimare;
- Clasarea dosarului.

Hotărârea nr. 70 din 03.02.2009

Dosar nr.: 721/2008/ Petiția nr.: 13635/23.10.2008 Petent: P.G. Reclamat: P.Ș.P.

Obiect: hărțuire pe criteriul sexului

Fapte: Petenta arată că a fost destituită din funcția de secretar executiv al Asociației Nevăzătorilor din România Filiala Constanța - Tulcea și i-a fost diminuat salariul cu 250 RON, deoarece nu a cedat hărțuirii pe criteriul sexului exercitate de reclamat. Mai arată petenta că reclamatul i-a furat o cartelă din telefon pe care a folosit-o pentru a-i teroriza copiii și rudele cu telefoane care o denigrau. Petenta a arătat că nu era tratată la fel ca și colegile ei. Petenta mai susține că tot inventarul filialei e pe numele ei, iar dacă vor lipsi bunuri din inventar, petenta va trebui să le plătească.

CNCD a trimis o echipa de investigație la sediul Asociației.

Reclamatul a precizat că petenta nu mai ocupă în prezent funcția de secretar executiv al filialei, deoarece nu își îndeplinea sarcinile de serviciu. Reclamatul arată că angajarea, menținerea sau revocarea secretarului general este de competența Consiliului Director. Petenta este în continuare salariată Asociației, având funcția de referent cultural, și nu mai beneficiază de indemnizația în cuantum de 20% aferentă poziției de secretar executiv. Reclamatul afirmă că motivele revocării petentei din funcția de secretar executiv sunt: suna la el acasă și îi spunea soției că dânsul cheltuie banii cu femei; a făcut duplicat la cheile mașinii Asociației, pe care o folosea abuziv; vorbea la telefonul de serviciu cu mult peste limita necesară; nu îi citea toate mesajele primite pe adresa de e-mail a Asociației (dl P.Ș.P. este persoană nevăzătoare); nu îi erau aduse la cunoștință toate acțiunile organizate de către Asociație. Cu privire la acuzațiile de hărțuire sexuală reclamatul a precizat că acestea nu sunt conforme cu realitatea. Petenta a comunicat echipei de investigații că reclamatul este în plan profesional un om deosebit; că a bătut-o și a tras-o de păr în momentul în care a refuzat să aibă relații sexuale cu dânsul; că i-a retras telefonul de serviciu și a sunat la toate numerele de telefon aparținând

bărbaților din memoria acestuia, solicitând detalii despre dânsa în ceea ce privește viața sa intimă.

Martora M.E. a precizat că în prezența sa nu a avut loc niciunul dintre evenimentele prezentate de petentă în memoriu; că petenta este un angajat bun și nu știe de la ce a pornit situația conflictuală. Personal nu acordă credit niciuneia dintre părți. Martora a precizat că reclamatul obișnuiește să facă glume cu angajatele sale, care ar fi putut fi prost înțelese de petentă.

Martora O.M. afirmă că a existat o perpetuă tensiune între părți, că petenta își numea șeful „tâmpit” și că în 20 de ani reclamatul pe ea nu a hărțuit-o sexual.

Motivare: Colegiul Director reține că petenta nu a depus probe la dosar care să demonstreze o legătură de cauzalitate între schimbarea din funcție și diminuarea salariului său și acțiuni de hărțuire exercitate de reclamat. De asemenea, din raportul de investigație nu rezultă vreo legătură între aceste aspecte.

Hotărârea Colegiului Director luată cu unanimitate de voturi:

- Nu există probe care să demonstreze fapte de discriminare, potrivit prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
- Clasarea dosarului.

Hotărârea nr. 79 din 03.02.2009

Dosar nr.: 438/2008/ Petiția nr.: 7862/03.06.2008 **Petent:** P.C. **Reclamat:** www.neiubim.ro

Obiect: Sesizarea face referire la un site pe care există o serie de utilizatori care proliferază injurii, jigniri, instigări și discriminări de sex, vârstă, rasă.

Fapte: Petentul susține că pe site-ul www.neiubim.ro există o serie de utilizatori care proliferază tot felul de injurii, jigniri, instigări și discriminări de sex, vârstă, rasă.

Motivare: Colegiul Director reține că orice persoană fizică sau juridică (inclusiv organizații non-guvernamentale, sindicate etc.) poate sesiza Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării. Colegiul Director observă că obiectul petiției este echivoc, devreme ce nu precizează ori face trimitere la orice fapte concrete ce ar permite a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte. Petentul nu a răspuns cererii CNCD de a clarifica aspectele prezentate ori mijloace de probă în sensul afirmațiilor din plângere. Colegiul Director ia, astfel, act de faptul că petentul nu a individualizat expresiile considerate cu caracter discriminatoriu, astfel încât acestea să poată fi analizate în conformitate cu prevederile legale.

Hotărârea Colegiului Director luată cu unanimitate de voturi:

- I. Obiectul petiției nu este de natură a fi reținut potrivit prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată;
- II. Clasarea dosarului.

Hotărârea nr. 84 din 03.02.2009

Dosar nr.: 76/2008/ Petiția nr.: 2143/01.02.2008 **Petent:** G.E. **Reclamat:** Primarul Sectorului 4 – Adrian Inimăroiu

Obiect: sesizarea se referă la conținutul discriminatoriu al programului „Planul Urbanistic Integrat”, deoarece conține desene cu caracter sexual la adresa femeilor

Fapte: Petentul atrage atenția asupra conținutului discriminatoriu al programului „Planul Urbanistic Integrat” care conține, pe lângă informații de interes public, o serie de caricaturi sau desene, nesemnate, cu un vădit caracter discriminatoriu sub aspect sexual la adresa femeilor.

Motivație: Colegiul Director reține că se invocă publicarea Planului Urbanistic Integrat și efectele create prin publicarea unor caricaturi pe care petentul le consideră degradante pentru femei, însă nu se indică nicio probă în sensul afirmațiilor petentului, la dosar neexistând nicio probă în acest sens. Astfel, Colegiul Director nu poate analiza, având în vedere lipsa Planului sau a oricăror alte documente relevante, dacă sunt întrunite elementele constitutive ale faptei de discriminare.

Hotărârea Colegiului Director luată cu unanimitate de voturi:

Clasarea dosarului din cauza lipsei probelor.

Hotărârea nr. 277 din 28.01.2009

Dosar nr.: 718/2008/ Petiția nr.: 13527/22.10.2008 **Petent:** Centrul FILIA **Reclamat:** M.T.

Obiect: Declarațiile publice făcute de reclamată cu privire la influența sexului persoanei asupra deciziilor sale în anumite perioade ale lunii

Fapte: Petentul sesizează CNCD cu privire la declarațiile publice făcute de reclamată, care afirmă că „...în acele zile nu judeci normal. Dacă trebuie să iei o decizie în perioada când ești la ciclu este groaznic”. A justificat referindu-se la situația din vremea romanilor când „femeile nu aveau voie să fie judecătore și avocate tocmai datorită faptului că în alea trei zile pot lua decizii distrugătoare...”. Potrivit petentului, decizia reclamatei de a nu permite directoarelor din firma sa „...în perioadele astea, în care explodează hormonii, să facă contracte pe bani” este discriminatorie, încălcând intimitatea persoanei. Petentul consideră că afirmațiile reclamatei sunt discriminatorii și aduc atingere demnității și legitimității pe care o au toate femeile care desfășoară o activitate profesională, mai ales activități care implică luarea deciziilor. Petentul susține că afirmațiile reclamatei au consecințe cu atât mai grave cu cât în România femeile sunt subreprezentate în procesul de luare a deciziilor în sectorul economic.

Reclamata a ridicat excepția lipsei calității procesuale active a petentului și excepția inadmisibilității sesizării, invocând faptul că petentul nu și-a precizat temeiul de drept și de fapt al acesteia. Reclamata a solicitat respingerea ca netemeinică a sesizării, pentru că încalcă

libertatea sa religioasă și de exprimare. Reclamata susține că afirmațiile sale se bazează pe experiențe personale, ceea ce nu poate fi calificat drept discriminare. Referitor la afirmația privind perioada romană, reclamata arată că aceasta se referă la un adevăr istoric. Reclamata nu consideră că directoarele sale sunt discriminate și a anexat în acest sens declarațiile a trei dintre acestea, prin care afirmă că nu au fost discriminate și nu li s-a încălcat intimitatea. Reclamata susține că nu se poate permite o generalizare către toată categoria juridică a femeilor pornindu-se de la o presupusă discriminare asupra a trei persoane care o infirmă sau de exprimarea unor opinii referitoare la propria persoană.

Motivare: Colegiul Director reține că într-un articol postat în 19.10.2008 au fost consemnate declarațiile reclamatei, care conțineau mai multe referiri la incapacitatea femeii de a desfășura anumite activități în perioada ciclului menstrual.

Colegiul respinge excepția lipsei calității procesuale a petentului, deoarece acesta este o organizație neguvernamentală care are ca principal obiectiv îmbunătățirea statutului și imaginii femeilor din România. Colegiul respinge excepția de inadmisibilitate, deoarece petentul a precizat prevederile legale încălcate din O.G. nr. 137/2000, republicată.

Colegiul Director se raportează la jurisprudența CEDO legată de dreptul la liberă exprimare și dreptul de a nu fi discriminat. Colegiul Director consideră că afirmațiile reclamatei au un caracter denigrator și aduc atingere demnității femeilor active în viața economică, prin crearea unei atmosfere umilitoare, bazată pe criteriul de sex; consideră că afirmațiile nu sunt protejate de dreptul la liberă exprimare, deoarece acesta din urmă protejează opinii, fie ele și controversate, dar nu poate proteja un limbaj și o atitudine ofensatoare și jignitoare față de o anumită comunitate. Colegiul ia în considerare statisticile puse la dispoziție de petent care arată că femeile continuă să nu fie reprezentate în mod egal în procesul de luare a deciziilor, iar declarațiile care fac obiectul petiției aduc atingere egalității de șanse între bărbați și femei.

Hotărârea Colegiului Director luată cu unanimitate de voturi:

1. Respingerea celor două excepții invocate de reclamată;
2. Afirmațiile reclamatei la care face referire petentul, cuprinse în articolul cu titlul „MT, fostă feministă: Prea mult sex și vulgaritate au construit modele care fac rău” postat în data de 19.10.2008, constituie fapte de discriminare bazate pe criteriul de sex, potrivit art. 2 alin. (1) și art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
3. Sancționarea cu avertisment a dnei M.T.

Hotărârea nr. 19 din 13.01.2009

Dosar nr.: 167/2008/ Petiția nr.: 3406/27.02.2008 Petent: C.M. **Reclamat:** Ministerul Internelor și Reformei Administrative, Inspectoratul de Poliție Județean Galați, Secția 4 Poliție – Galați

Obiect: Petenta semnalează faptul că se consideră discriminată pe criteriul de gen în raport cu colegii săi bărbați la locul de muncă, Secția 4 de Poliție Galați

Fapte: Petenta arată că, deși lucrează de 20 de ani în Poliție nu a fost promovată și nu a primit salariu de merit, deși colegii săi au primit, prin rotație, un astfel de salariu. A absolvit facultatea pentru a putea fi avansată la un compartiment mai bine plătit, dar nu a fost avansată. A făcut plângere la ministru că e discriminată, dar nu a primit răspuns, iar în anul 2007 i s-a dat calificativul „bun”, deși în ultimii ani a luat numai calificativul „foarte bun”, pentru a nu mai avea dreptul să ia salariu de merit, dar ea a contestat această decizie și a reușit să-și îndrepte calificativul. Petenta arată că nu a primit prime decât de 8 Martie, nici spor pentru studii superioare, argumentul fiind acela că ea nu rezolvă dosare penale. Petenta a vrut să treacă pe un post la poliția judiciară (posturi nou înființate), dar domnul comisar șef de poliție A.F. i-a spus că posturile de judiciar „nu sunt pentru femei”. Petenta solicită ajutor CNCD pentru a-și câștiga drepturile.

Reclamatul MIRA invocă lipsa calității procesuale pasive în cazul semnalat de petentă, având în vedere faptul că decizia de a nu beneficia de respectivele sporuri a fost luată la nivelul Inspectoratului de Poliție al Județului Galați, și nu la nivelul MIRA. Reclamatul consideră că aspectele prezentate de petentă nu sunt acte de discriminare.

Reclamatul IPJG arată că, în urma analizării criteriilor de performanță, s-a apreciat că petenta nu este îndreptățită să beneficieze de salariul de merit lunar. IPJG arată că numărul salariilor de merit lunare este limitat la cel mult 30% din numărul total de posturi prevăzute în statul de organizare; în anul 2007 au fost acordate în IPJG un număr de 351 de salarii de merit din care 27 au revenit femeilor, iar în ceea ce privește sporul de studii superioare, acordarea acestuia a fost determinată numai de considerente profesionale, petenta nebeneficiind de acest spor, deoarece nu s-a implicat în mod conștiincios în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, iar afirmația că nu i s-a acordat sporul pentru că este femeie este nefondată și neadevărată. Reclamatul mai precizează că petenta a fost avansată în anul 1990, fiind trecută astfel, fără concurs, în corpul subofițerilor de poliție. În 2008 petenta a solicitat mutarea la Postul de Poliție Vânători, Compartimentul Judiciar, a obținut aprobările necesare, dar în mod nejustificat a renunțat mai târziu la solicitarea făcută. I s-a propus un post la Postul de Poliție Pechea pe o funcție superioară din punct de vedere salarial, dar și această opțiune a refuzat-o. Reclamatul consideră că susținerile petentei „au un caracter general, subiectiv, iar unele dintre cereri sunt nefondate”.

CNCD a efectuat două investigații pentru a clarifica faptele sesizate. A fost contactat șeful Secției 4 Poliție, care a precizat că motivul care a stat la baza deciziei de a numi un bărbat pe postul dorit de către petentă nu are legătură cu genul persoanelor implicate, ci faptul că respectiva persoană a lucrat cinci ani pe un post similar într-o altă secție de poliție. Cu privire la afirmația petentei conform căreia șeful IPJG ar fi contactat-o ca urmare a primirii citației transmise de CNCD, șeful Secției 4 Poliție a confirmat că petenta a discutat telefonic în biroul său cu șeful IPJG, dar susține că nu are cunoștința de conținutul discuției. În ceea ce privește neacordarea salariului de merit, consideră că petenta nu a meritat să primească acest tip de stimulent. Șeful Secției 4 Poliție afirmă că selecția celor care primesc salariul de merit se face de către șeful secției, pe baza analizei activității angajaților și nu există criterii suplimentare de departajare. Cu privire la acordarea calificativului „bun” în anul 2007 se specifică faptul că, spre deosebire de anii anteriori, în anul 2007 petenta a înregistrat unele „rateuri” profesionale (a depășit anumite termene și a întocmit în mod eronat anumite evidențe). Ca urmare a contestării calificativului profesional, petenta a obținut calificativul „foarte bun”. Șeful Secției 4 Poliție a mai adus la cunoștința echipei de investigații că: petenta nu a

îndeplinit condițiile cerute pentru ocuparea unui post de agent de proximitate; în cadrul Secției 4 Poliție nu au fost scoase la concurs posturi de ofițer; alt coleg menționat de petentă beneficiază de sporul de 25%, deoarece are atribuții de poliție judiciară, îndeplinind condițiile legale pentru ocuparea unui astfel de post.

Secretara Secției 4 Poliție a afirmat că îi consideră pe colegii săi bărbați „cam misogini” și că petenta „nu a exagerat cu nimic”, aspectele sesizate fiind „fapte ce se pot verifica”.

Șeful Poliției Municipiului Galați a arătat că sporul de 25% este acordat angajaților care desfășoară activități de cercetare penală, iar petenta, în urma unei testări, a demonstrat că nu poate desfășura o astfel de activitate. Cu privire la solicitarea petentei de a se muta la judiciar, șeful Poliției Municipiului Galați a susținut că nu a afirmat niciodată că nu e bine să existe femei în judiciar (în prezent sunt femei încadrate la judiciar). Șeful Poliției Municipiului Galați a atestat faptul că petenta a absolvit cursul de cercetare penală, dar a precizat că absolvirea respectivului curs nu este echivalentă, în mod automat, cu trecerea pe o funcție care are ca și condiție de studii absolvirea respectivului curs, iar la concursul pentru posturi de ofițeri petenta a obținut nota 4,83.

Înlocuitorul comandantului Departamentului de Resurse Umane a arătat că petenta a participat la mai multe concursuri de promovare, însă a picat la toate. A arătat, de asemenea, că petenta nu a fost criticată, dar nici nu a ieșit în evidență prin ceva deosebit.

În cadrul investigațiilor, petenta a adăugat următoarele: colegilor le este frică să dea declarații în sprijinul afirmațiilor sale; a primit prime de 8 martie, dar rareori de trimestru, însă a primit primă după depunerea petiției la CNCD; a avut o convorbire telefonică cu șeful IPJG, care i-a spus „că o să întorcă foaia pentru că a făcut plângere la CNCD” și în aceeași zi a avut un control de la Inspectorat efectuat cu scopul de a verifica activitatea acesteia (arhivă, înregistrări). Un comisar șef a declarat că la data menționată de petentă a fost trimis de conducerea IPJG (la ordinul direct al Comisarului șef A.F.) să efectueze un control tematic pe linie de cazier și evidență operativă la Secția 2 și Secția 4, în urma controlului nefiind găsit nimic în neregulă. Acesta a arătat că astfel de controale inopinate nu sunt neobișnuite, însă în cazul de față nu cunoaște motivul pentru care s-a considerat necesar controlul.

Motivare: Colegiul Director consideră că în cazul semnalat de petentă nu ne aflăm în prezența unei situații ce suportă comparabilitate deoarece, așa cum se arată în adresele înaintate CNCD de către IPJG și Secția 4 de Poliție Galați, promovarea unora dintre colegii petentei s-a făcut pe baza criteriilor profesionale, nu pe criteriul de gen. Privind salariul de merit, Colegiul reține că, potrivit informațiilor furnizate de IPJG și șeful Secției 4 de Poliție, petenta nu a demonstrat că s-ar încadra în categoria salariaților care merită să beneficieze de salariu de merit. Colegiul reține că petenta nu beneficiază de sporul de 25% din salariul de funcție, prevăzut de lege pentru absolvenții de studii superioare, deoarece nu își desfășoară activitatea într-un domeniu corespunzător studiilor absolvite. Colegiul director constată că, în speță, nu există fapte de tratament diferit nejustificat în baza unui criteriu, situația prezentată nefiind discriminatorie.

Hotărârea Colegiului Director luată cu unanimitate de voturi:

Aspectele semnalate de petentă nu constituie fapte de discriminare, potrivit prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Hotărârea nr. 648 din 20.11.2008**Dosar nr.: 60/2008/ Petiția nr.: 1792/25.01.2008 Petent: C.D.I. Reclamat: C.I.****Obiect: hărțuire sexuală**

Fapte: Petenta arată că a fost angajată ca inspector școlar de imagine. Pe 15.10.2007 inspectorul școlar general, dl I.C., i-a solicitat demisia în mod neașteptat și violent, în biroul său. Când a cerut explicații, reclamatul i-a cerut explicit favoruri sexuale. Petenta a refuzat și a cerut o evaluare profesională. Reclamatul a încuiat ușa biroului, a dat sonorul televizorului tare și a continuat cu insulte și amenințări, iar la încercarea petentei de a părăsi biroul a îmbrâncit-o pe aceasta cu violență, a tras-o de păr și a lovit-o, și a amenințat-o cu moartea. Ca reacție la refuzul său, a fost convocat Consiliul de Administrație și a fost eliminată din acesta, a fost dată afară din birou și obligată să predea cheile, telefonul mobil și calculatorul. Hărțuirea a continuat, reclamatul contestându-i concediile medicale, aducându-i injurii și refuzând să elibereze o fotocopie de pe carnetul de muncă, acordându-i abuziv calificativul „nesatisfăcător”. Hărțuirea a avut urmări asupra stării de sănătate a petentei. Alte colegi, D.D., R.A. și M.M. au fost eliberate din funcție la 4 zile de la incident pentru că erau în relații de prietenie.

Din raportul de investigație rezultă că reclamatul afirmă că faptele imputate sunt nereale; că petenta a fost convocată pentru discutarea calificativului profesional, dar a refuzat vehement să se prezinte; că petenta își trata colegii ca pe niște subalterni și avea o influență negativă asupra reclamatului; că reclamatul s-a întâlnit cu petenta 5 minute când a informat-o că nu va mai lucra cu el pentru că a fost promovată, apoi a convocat Consiliul de Administrație și a propus înlocuirea petentei.

Mai mulți martori au descris-o pe petentă ca fiind versată, cu tupeu, nu se intimida ușor, prefăcută, șmecheră. Martora R.A. a declarat că reclamatul a încercat să o sărute. Martora M.M. a precizat că la data incidentului ușa biroului reclamatului era încuiată, iar din interior se auzea zgomot și televizorul. A auzit reclamatul spunând „dacă nu faci asta te nenorocesc, te distrug și pe tine și pe familia ta...”, „nenorocita dracului”, „curvă, jigodie, nenorocită, târâtură” și pe petentă spunând „vă rog să nu mă mai loviți, să deschideți ușa și să mă lăsați să plec”. Martora M.I. a precizat că la data incidentului a aflat că petenta se afla în biroul reclamatului și a auzit din curtea interioară, venind de la geamul biroului reclamatului, vocea acestuia care țipa, amenința, cerea unei persoane să facă așa cum vrea el că altfel va regreta; a auzit cuvintele „curvă” și „nenorocită”.

Motivare: Colegiul Director reține că hărțuirea sexuală la care petenta pretinde că a fost supusă s-a întâmplat la locul de muncă, în timpul programului și l-a avut ca autor pe șeful acesteia. Conform martorilor, fapta include violențe, amenințări, jigniri. Colegiul Director arată că aspectele reținute sunt apropiate unei fapte cu caracter penal și art. 203 și art. 204 C.pen. sunt aplicabile obiectului petiției. Astfel, Colegiul constată că obiectul petiției privește modalitatea de aplicare a unor dispoziții cu caracter normativ, motiv pentru care va clasa dosarul.

Hotărârea Colegiului Director luată cu unanimitate de voturi:

Aspectele din prezenta petiție nu intră în competența de soluționare a consiliului, conform O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Hotărârea nr. 553 din 17.09.2008

Dosar nr.: 348/2008/ Petiția nr.: 6354/05.05.2008 **Petent:** M.D. **Reclamat:...**

Obiect: petenta ne semnaleză cu privire la o serie de mesaje postate pe un forum, mesaje considerate discriminatorii și cu o vădită tentă sexuală

Fapte: Petenta arată că a accesat site-ul Eva.ro și ulterior a intrat în categoria de top utilizatori, care îi permite sortarea și redirecționarea mesajelor primite pe site. Petenta arată că din acel moment a primit repetat mesaje jignitoare și a fost supusă hărțuirii. Petenta solicită obligarea proprietarului de site să identifice și să comunice titularii numelor de utilizatori și răspunderea penală a celor vinovați.

Partea reclamată arată că faptele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale faptei de discriminare.

Motivare: Colegiul Director constată că faptele sesizate – trimiterea de mesaje pe internet – constituie un schimb de mesaje într-un spațiu privat. De asemenea, Colegiul nu a identificat niciun criteriu de discriminare în speță, ca urmare lipsește unul dintre elementele constitutive ale faptei de discriminare.

Colegiul Director condamnă utilizarea unui astfel de limbaj, chiar și în spațiul privat, și consideră că în asemenea situații trebuie să existe soluții tehnice de a limita posibilitatea de a trimite/primi mesaje de pe căsuțe poștale de pe care s-au proferat injurii.

Colegiul Director nu are competențe să oblige societatea reclamată la identificarea utilizatorilor căsuțelor poștale în cauză.

Hotărârea Colegiului Director luată cu unanimitate de voturi:

Colegiul Director nu are competențe să oblige societatea reclamată la identificarea utilizatorilor căsuțelor poștale în cauză și faptele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale discriminării, conform art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare, republicată.

Hotărârea nr. 866 din 28.08.2008

Dosar nr.: 257/2008/ Petiția nr.: 4.971/27.03.2008 **Petent:** Asociația pentru Promovarea Drepturilor Omului-Lider, Liga Pro Europa, Forumul Femeilor Mureșene **Reclamat:** D.F.

Obiect: încălcarea dreptului la demnitate al femeilor prin afirmațiile conform cărora președinții consiliilor județene nu ar trebui să fie femei

Fapte: Petenții arată că reclamatul, președinte al PD-L Mureș și primar al municipiului Târgu-Mureș, a afirmat că președintele consiliului județean trebuie să fie bărbat și ar fi indicat ca o femeie să nu candideze pentru că este „prea fină și rafinată” pentru cloaca din politica românească. Petenții atașează articole de presă care citează declarațiile în cauză.

CNCD a solicitat un punct de vedere din partea PD-L, prin președintele E.B., pentru a clarifica dacă cele afirmate de reclamat pot fi considerate declarații politice ale unui lider al

partidului. PD-L nu a trimis un punct de vedere. Primăria municipiului Târgu-Mureș a trimis un punct de vedere prin care se exprimă rugămintea ca CNCD să se adreseze în mod direct reclamatului.

Motivare: Colegiul Director reține că petenții invocă declarații apărute în presa locală, prin care reclamatul promovează ideea că președintele consiliului județean trebuie să fie bărbat pentru că femeile nu sunt capabile să facă față. Aceste afirmații nu au fost infirmate de reclamat, iar partidul acestuia nu și-a însușit afirmațiile ca fiind de natură politică.

Opinia majoritară: Colegiul Director reține că se raportează la libertatea de exprimare și la dreptul de a nu fi supus discriminării. Colegiul Director precizează că purtătorul de cuvânt al Serviciului de relații publice al municipiului Târgu-Mureș a arătat că declarațiile nu reprezintă un punct de vedere al reclamatului, ci au fost scoase din context, ele reprezentând un punct de vedere politic privind profilul candidatului la președinția consiliului județean. Colegiul Director afirmă că protejarea libertății de exprimare este un mijloc de a asigura buna funcționare a unei societăți democratice și, astfel, marja de apreciere a autorităților este foarte redusă când este pusă în discuție libertatea discursului „public”; când autorul este un politician care își exprimă opiniile privind aspecte politice, protecția libertății de exprimare este maximă. Colegiul Director consideră că în speța de față ne situăm în câmpul liberei discutări a chestiunilor de interes general care vizează manifestări cu caracter politic din viața comunității; nu se poate ignora nici calitatea autorului de președinte al unui partid politic, subiectul politic al mesajului și contextul în care acesta a fost împărtășit – o prezentare susținută de un partid politic. Colegiul Director este de opinie că afirmațiile în cauză sunt judecări de valoare, și nu afirmări ale unor fapte. Colegiul consideră că declarațiile nu ating un nivel de natură a crea un cadru de intimidare, ostil, degradant sau ofensator. În opinia Colegiului, scopul declarațiilor nu a fost acela de a umili sau înjosi persoanele de sex feminin, ori de a aduce atingere personalității acestora.

Opinia separată exprimată de Asztalos Csaba Ferenc, Comșa Corina Nicoleta, Haller István, Vasile Monica: Se poate constata că afirmațiile invocate reprezintă discriminare pe bază de sex care are ca efect restrângerea recunoașterii, folosinței și exercitării, în condiții de egalitate, a dreptului la demnitate; și reprezintă un comportament activ care, prin efectele sale, defavorizează în mod nejustificat și supune unui tratament injust și degradant femeile. Semnatarii consideră că petenții au dovedit existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări, iar petentul nu a negat existența acestor afirmații. Cele afirmate de reclamat nu pot fi considerate a fi de natură politică, întrucât nu vizează un program politic și nu este asumat de partidul reclamatului. Având în vedere caracterul contravențional și nu penal al sancțiunii, aceasta este necesară în situația în care se încalcă dreptul la demnitate al femeilor, având în vedere și excluderea femeilor din politică în România. Semnatarii arată și că în cazuri similare Colegiul a luat soluții de constatare (George Becali, Ludovic Orban).

Hotărârea Colegiului Director luată cu 5 voturi pentru și 4 împotriva:

Faptele sesizate nu reprezintă discriminare conform O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Hotărârea nr. 293 din 27.05.2008

Dosar nr.: 18A/2007/ Petiția nr.: 15.422/13.11.2007 **Potent:** Autosesizare **Reclamat:** Academia Tehnică Militară, Ministerul Internelor și Reformei Administrative

Obiect: locuri mai puține oferite femeilor la Academia Tehnică Militară, specializarea calculatoare

Fapte: Autosesizarea consideră discriminatoriu faptul că Academia Tehnică Militară a alocat locuri speciale pentru femei, pentru locurile bugetare media de intrare fiind mai mare decât pentru bărbați, prin urmare femeile care au obținut o notă mai mare la admitere, în afara faptului că plătesc taxele de școlarizare, nu au dreptul nici la cazare în cămin.

Reclamata Academia Tehnică Militară arată că: la ATM învață 430 de studenți și 69 studente; pentru anul întâi au fost oferite 125 locuri bugetare pentru studenți și 37 pentru studente, și 125 de locuri cu plată pentru studenți și 125 pentru studente; la specializările în care au fost locuri și pentru femei mediile minime au fost de 9,47 pentru studenți și 9,51 pentru studente la locurile oferite de Ministerul Apărării, respectiv 8,56 pentru studenți și 9,50 pentru studente la locurile oferite de Ministerul Internelor și Reformei Administrative; beneficiarii (Ministerul Apărării și Ministerul Internelor și Reformei Administrative) au propriul sistem de selecție. Ministerul Apărării a avut aprobate un număr de 41 locuri cu finanțare de la buget pentru 6 specializări, candidații „fete” au putut susține examenul de admitere pentru 22 locuri la toate cele 6 specializări; Ministerul Internelor și Reformei Administrative a avut aprobate un număr de 32 locuri cu finanțare de la buget pentru 5 specializări, candidații „fete” au putut susține examenul de admitere pentru 15 locuri la specialitatea „Calculatoare și sisteme informatice pentru apărare și securitate națională”; beneficiază de un loc în cămin 281 studenți și 60 studente; au fost aprobate toate solicitările de cazare în ATM. ATM arată că în mod eronat s-a precizat în autosesizare anul școlar 2006-2007, întrucât doar în anul școlar următor au fost locuri cu taxă. ATM invocă excepția lipsei calității procesuale active a ATM, deoarece este doar organizatorul examenului și deciziile privind numărul de locuri și criteriile de selecție sunt stabilite de beneficiari.

Reclamatul Ministerul Internelor și Reformei Administrative consideră că nu are calitate procesuală pasivă, întrucât sesizarea nu vizează instituții și structuri aflate în subordinea sau coordonarea ministerului.

Reclamatul Ministerul Internelor și Reformei Administrative afirmă că ministerului i-au fost aprobate, la specializarea calculatoare și sisteme informatice pentru apărare și securitate națională, de către Ministerul Apărării, 15 locuri, selecția pentru aceste locuri făcându-se atât din rândul băieților cât și din rândul fetelor, modul de organizare și desfășurare a concursului nu a fost discriminatoriu, întrucât ambele categorii de candidați au concurat pe aceleași număr de locuri și nu pe locuri separate. Reclamatul arată că nu poate depune fișele de post ale persoanelor angajate de minister care au terminat ATM, specializarea „Calculatoare și sisteme informatice pentru apărare și securitate națională”, întrucât în cadrul ministerului încă nu au fost angajate persoane care au terminat la ATM această specializare, posturile urmând a fi create. Precizează că acestor documente le este aplicabil regimul juridic al informațiilor clasificate.

Motivare: Cu privire la excepția lipsei calității procesuale pasive arătate de Academia Tehnică Militară, Colegiul Director a reținut că această instituție nu are atribuții în ceea ce

privește recrutarea și selecționarea candidaților, stabilirea cifrelor de școlarizare și a criteriilor de selecționare a candidaților.

Colegiul Director reține că Ministerul Internelor și Reformei Administrative, pentru anul școlar 2007-2008 a scos la concurs 15 locuri la ATM, specialitatea „Calculatoare și sisteme informatice pentru apărarea și securitatea națională”. Conform Tabelului nominal cu candidații declarați admiși și neadmiși pentru Ministerul Internelor și Reformei Administrative, la această specialitate candidații au fost admiși în ordinea notelor obținute, fără să fie locuri destinate în mod special persoanelor de sex masculin sau de sex feminin. Cele prezentate în autosesizare (existența unor locuri speciale pentru persoane de sex feminin pentru care media de admitere ar fi fost mai mare decât pentru persoanele de sex masculin) nu s-au confirmat.

Hotărârea Colegiului Director luată cu unanimitate de voturi:

1. Admite excepția lipsei calității procesuale active a Academiei Tehnice Militare;
2. Faptele invocate în petiție nu există.

Hotărârea nr. 278 din 22.04.2008

Dosar nr.: 804/2007/ **Petiția nr.:** 19022/13.12.2007 **Potent:** P.B. **Reclamat:** Spitalul Județean de Urgență „Dr. Constantin Opreș” Baia Mare

Obiect: ordin de a permite doar internarea mamei (nu și a tatălui) în spital împreună cu pacientul minor

Fapte: Potentul arată că un articol de ziar prezintă o situație în care tatăl unui copil internat în spital afirmă că i s-a cerut să meargă după soție, pentru că „regula este ca mamele să fie internate cu cei mici”. Potentul consideră că această presupusă regulă discriminează pe criteriul de sex și solicită verificarea autenticității informațiilor, soluționarea actului de discriminare și sancționarea celor vinovați.

Reclamatul consideră că potentul nu are calitatea necesară pentru a depune sesizarea. Reclamatul arată că potentul nu face nicio dovadă a unei presupuse discriminări. Reclamatul arată că la internarea copilului i-a fost recomandat tatălui supravegherea atentă a celuilalt copil rămas acasă și i s-au adus la cunoștință prevederile Ordinului Ministrului Sănătății publice nr. 1781/2006 referitoare la însoțitorii copiilor bolnavi în vârstă de până la 3 ani; ca urmare, tatăl s-a întors acasă urmând ca soția să însoțească pacientul pe perioada internării. Reclamatul arată că la nivelul instituției nu există o reglementare sau prevedere ca cea menționată.

La cererea CNCN, Ministerul Sănătății Publice și-a exprimat poziția că rezolvarea problemei este de competența Colegiului Medicilor din Baia Mare.

Motivare: Colegiul Director este de opinie că, deoarece un singur martor nu este suficient pentru a stabili adevărul într-un proces, nu poate aprecia izolat forța probantă a afirmațiilor cotidianului invocat de potent. Colegiul Director nu poate reține existența în cauză a unei reguli obligatorii, scrise sau orale, prin care mama și tatăl unui pacient minor ar fi tratați diferit, iar Ordinul invocat de Spital nu conține dispoziții discriminante.

Colegiul Director este de opinie că, în principiu, o regulă care face deosebirea între părinți pe criteriul de sex trebuie să fie justificată de considerente foarte puternice și obiective pentru atingerea unui scop legitim, altfel ar fi discriminatorie.

Hotărârea Colegiului Director luată cu unanimitate de voturi:

1. Nu pot fi reținute aspecte care intră sub incidența art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

2. Nu se pot reține mijloace de probă privind incidența art. 2 alin. (2) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, și art. 6 alin. (2), alin. (3) și art. 17 din Legea nr. 202/2002.

Hotărârea nr. 111 din 13.02.2008

Dosar nr.: 468/2007/ **Petiția nr.:** 8249/13.08.2007 **Petent:** B.M. **Reclamat:** Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Barbu Catargiu”, jud. Ialomița

Obiect: Modalitatea discriminatorie de organizare a unui concurs pentru ocuparea unor funcții de subofițer

Fapte: Petenta arată că a participat la un concurs organizat de Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Barbu Catargiu”, jud. Ialomița. Petenta arată că pentru toate categoriile de candidați la posturile de subofițer (mai puțin cele de servanți) s-au adoptat aceleași bareme și probe sportive, fără a se ține cont de sex sau vârstă, dar s-a creat o diferențiere între candidații pentru posturile de servanți și conducători auto și cei care au candidat pentru celelalte posturi de subofițer prin prevederea unei tematici și bibliografii duble pentru cei din urmă.

Reclamatul arată că modul de organizare a concursului a asigurat persoanelor de sex feminin dreptul de a activa în cadrul serviciilor de urgență profesioniste și baremele la proba de evaluare a performanțelor fizice au fost nediferențiate, deoarece principala atribuție a fiecărui angajat, indiferent de vârstă, sex sau caracteristicile postului ocupat constau în limitarea consecințelor situațiilor de urgență. Reclamatul afirmă că tematica și bibliografia de concurs au fost elaborate în raport cu cerințele posturilor scoase la concurs. Reclamatul consideră că practica inspectoratului este justificată obiectiv de un scop legitim, și anume asigurarea caracterului operațional al structurilor componente ale Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență.

Motivare: Colegiul Director nu a analizat, în procesul de soluționare a petiției, aspectele care țin de legalitatea actelor emise de către Ministerul Internelor și Reformei Administrative sau de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență.

Colegiul Director consideră că în cauza de față petenta nu a fost supusă unui tratament diferențiat, ci postura sa de candidat a trebuit să fie comensurată cu ajutorul criteriilor prestabilite. Colegiul arată că petenta nu scoate în evidență un anumit criteriu care să fi stat la baza tratamentului discriminator și nici Colegiul Director nu identifică un astfel de criteriu. Colegiul consideră că practica inspectoratului este justificată obiectiv de un scop legitim. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga în drepturi altor

autorități sau instituții publice și să cenzureze, din punctul de vedere al legalității, activitatea acestora.

Hotărârea Colegiului Director luată cu unanimitate de voturi:

Aspectele sesizate prin prezenta petiție nu au caracter discriminator, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Hotărârea nr. 39 din 14.01.2008

Dosar nr.: 512/2007/ **Petiția nr.:** 8.923/28.08.2007 **Petent:** Dr. conf. V.P. **Reclamat:** Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului

Obiect: neacordarea titlului de profesor universitar pentru femei în domeniul geografie, geologie și științele mediului

Fapte: Petenta arată că s-a înscris pentru obținerea titlului de profesor universitar și consideră că prevederile Ordinului ministrului educației și cercetării nr. 5098/2005 privind conferirea titlului de profesor universitar, în prezent abrogat, au fost aplicate diferențiat în sensul favorizării candidatului bărbat.

Reclamatul arată că în urma susținerii concursului pentru titlul de profesor universitar dosarul de concurs, împreună cu raportul comisiei și cu documentele însoțitoare se înaintează Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, care decide asupra propunerilor comisiilor și le înaintează pentru a fi promovate prin ordin al ministrului. Reclamatul consideră că petiția este neîntemeiată și cele sesizate nu întrunesc condițiile discriminării prevăzute de legislație.

La cererea CNCU, reclamatul a comunicat următoarele informații: în perioada 1 ianuarie 2006 - 1 septembrie 2007 cinci persoane (bărbați), au obținut titlul de profesor universitar în domeniul geografie, geologie și științele mediului; din comisia de specialitate fac parte cinci bărbați și două femei. Ca răspuns la solicitarea CNCU una dintre membrele comisiei de specialitate a comunicat că nu se poate pronunța cu privire la caz, întrucât nu a participat la analiza celor două dosare la care petenta face referire, dar este convinsă că analizele comisiilor sunt corecte și se bazează pe criterii strict profesionale, și că nu dispune de o statistică privind procentul femeilor și bărbaților doctori și profesori universitari în domeniu.

Motivare: Colegiul Director constată că evaluarea dosarelor pentru acordarea titlului de profesor universitar revine unor comisii constituite din profesori universitari, personalități de prestigiu științific, cultural și moral, recunoscute pe plan național sau internațional și selectați pe baza propunerilor senatelor universitare. Membrii Colegiului Director nu se pot substitui unei astfel de comisii profesionale, astfel nu pot analiza și compara conținutul dosarelor depuse la aceste comisii.

Hotărârea Colegiului Director luată cu unanimitate de voturi:

Nu pot fi reținute fapte ce întrunesc cumulativ elementele constitutive ale faptei de discriminare, cum este definită prin O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Hotărârea nr. 44 din 09.01.2008

Dosar nr.: 564/2007/ **Petiția nr.:** 10419/ 21.09.2007 **Petent:** S.L.R. **Reclamat:** Consiliul Superior al Magistraturii

Obiect: Discriminarea femeilor la alegerea președintelui Consiliului Superior al Magistraturii

Fapte: Petenta susține că cei 9 membri ai CSM se găsesc în aceeași situație privind dreptul de a fi ales ca președinte al CSM, iar practica CSM a creat o stare de aparentă neutralitate în procesul de alegere a președintelui. Cu toate acestea, de la înființare Consiliul a fost condus numai de bărbați, deși din cei 9 membri 5 sunt femei și 4 sunt bărbați. Petenta arată că regulamentul de organizare și funcționare a CSM nu include prevederi cu caracter antidiscriminatoriu. Petenta solicită constatarea discriminării bazate pe sex și prevenirea perpetuării discriminării prin instituirea unor acțiuni afirmative.

Forumul judecătorilor din Oltenia și Asociația Societatea pentru Justiție au trimis memoriile ulterioare primirii petiției, prin care au susținut demersul petentei.

Reclamatul arată că petenta nu are calitate procesuală. Reclamatul afirmă că oricare dintre cei 14 membri poate fi ales președinte al CSM, dar până în prezent niciunul dintre membrii de sex feminin ai Consiliului nu au candidat la funcția de președinte. În anul 2005 au existat 2 candidaturi, din partea domnului Dan Lupașcu și a doamnei Florica Bejinariu. Reclamatul apreciază că solicitarea petentei este neîntemeiată.

Motivare: Colegiul Director respinge excepția lipsei de calitate a petentei, invocată de CSM, reținând că petenta, prin obiectul său de activitate, acoperă și problematica referitoare la egalitatea de șanse în procesul de alegere a președintelui CSM.

Colegiul Director consideră că în cauza de față femeile membre ale consiliului nu au fost supuse unui tratament diferențiat, iar CSM nu a îngăduit posibilitatea depunerii candidaturii la funcția de președinte al consiliului. Colegiul arată că, în lipsa depunerii candidaturii de către femeile membre ale consiliului, nu se poate analiza o ipotetică încălcare a dreptului de a fi alese. Deși datele statistice constituie mijloc de probă, Colegiul consideră că în speță datele invocate nu pot fi considerate astfel în lipsa altor indicii care să ateste dorința de a candida a femeilor.

Colegiul Director ia act de lipsa prevederilor cu caracter nediscriminator din conținutul regulamentului de organizare și funcționare a CSM și recomandă acestuia completarea respectivului act cu prevederi în acest sens.

Hotărârea Colegiului Director luată cu unanimitate de voturi:

1. Aspectele sesizate prin prezenta petiție nu au caracter discriminator, conform O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

2. Recomandă Consiliului Superior al Magistraturii completarea propriului Regulament de organizare și funcționare cu acele prevederi generale referitoare la respectarea principiului egalității de șanse.